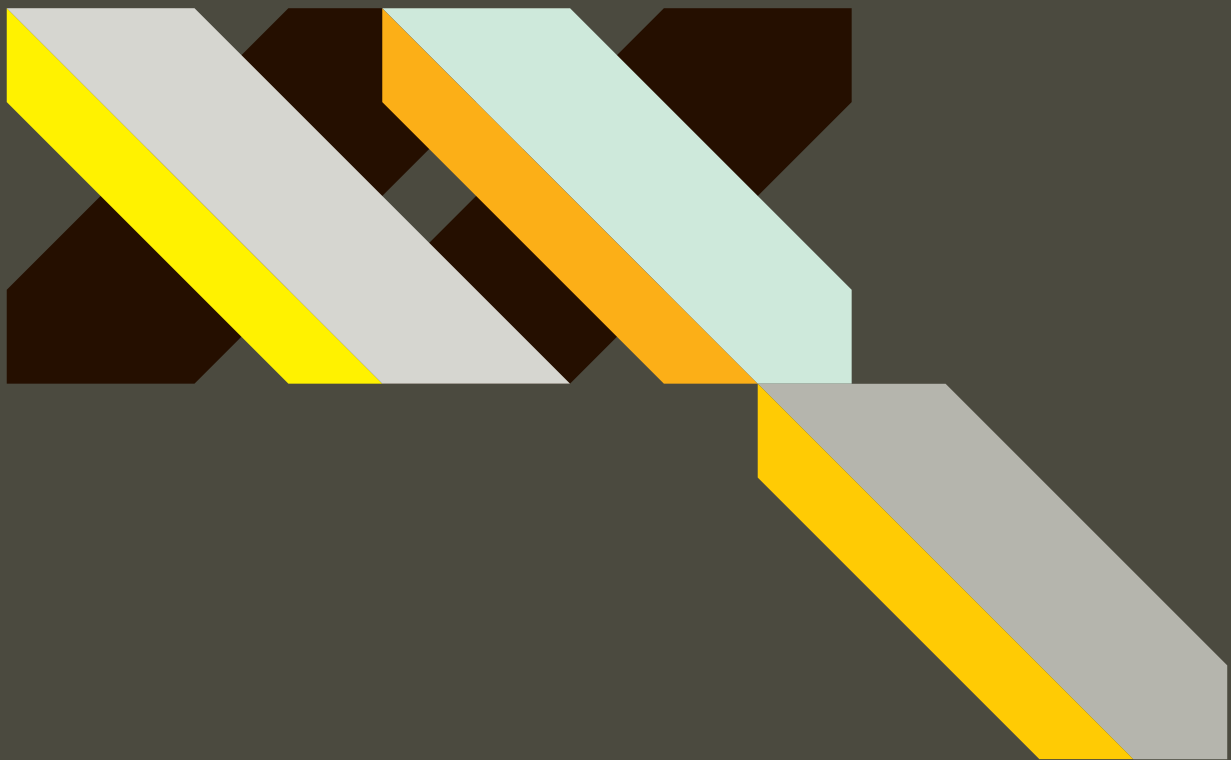

PROGRAMMA | PROGRAMME

transit

Festival voor nieuwe muziek | New music festival

Leuven, 23-25.10.2015

FESTIVAL VAN VLAANDEREN VLAAMS-BRABANT

STUK, LEUVEN

Vrijdag 23 oktober
Friday 23 October

20.30u | 8.30p.m.

Soetezaal

Talea Ensemble (US)

Georges Aperghis,
Anthony Cheung,
Pierluigi Billone,
Luc Brewaeys

Zaterdag 24 oktober
Saturday 24 October

12u | 12p.m.

Studio

Tom De Cock (B)

+ Klaas Coulembier

LECTURE + RECITAL

Pierluigi Billone

14.30u | 2.30p.m.

Labozaal

Het Collectief (B)

Frédéric D'haene,

Vykintas Baltakas

16u | 4p.m.

STUKcafé

SOFAMOMENT 1:

Componeren vandaag

Composing today

18u | 6p.m.

Labozaal

Gareth Davis

& The Julie Mittens (UK/NL)

Peter Ablinger

20.30u | 8.30p.m.

Soetezaal

Nadar Ensemble (B)

Alexander Khubeev,

Alexander Schubert,

Simon Steen-Andersen,

Jennifer Walshe

Zondag 25 oktober
Sunday 25 October

11.30u | 11.30a.m.

Ensemblezaal

MATRIX-project 1 + 1

Guy De Bièvre

14u | 2p.m.

Labozaal

Tiptoe Company (B)

Tim Mariën, Nicoline Soeter

15.30u | 3.30p.m.

STUKcafé

SOFAMOMENT 2:

Muziekeducatie

Music education

17.30u | 5.30p.m.

Soetezaal

LAPS ensemble (B)

Pierre Slinckx, Tomoko Fukui,

Gilles Gobert, Claude Ledoux,

Juan Arroyo

20.30u | 8.30p.m.

Soetezaal

Elizabeth Keusch,

Yukiko Sugawara (US/JP/D)

Frederik Neyrinck, Mark Andre,

Helmut Lachenmann

transit

Festival voor nieuwe muziek | New music festival

Like every year, Transit offers a sample of what is happening in new music right now. As such, alternative sounds, unconventional elements and adventurous choices are essential. We are looking forward to discovering new composers, confirming our opinions of familiar composers and welcoming the Transit debut of a.o. the Talea ensemble, LAPS ensemble and Tiptoe Company.

But above all, this edition may well be one of stark contrasts. The rock-based fantasy of Peter Ablinger against the refined compositional artistry of Vyintas Baltakas, the digital laptop-world of the LAPS ensemble, against the piano/song recital of the closing concert, the sonorous imagination of Pierluigi Billone and Tim Mariën against the theatrical madness of Alexander Schubert and Alexander Khubeev. Although it was entirely unintentional while putting it together, this edition turns out to be spanning several generations. To the mix of young talents and established composers, two absolute grandmasters have been added, who coincidentally are celebrating a major birthday this year: Georges Aperghis (70) and Helmut Lachenmann (80). The vital power of their work demonstrates that in new music age does not matter. Instead, it is the sharp edge of novel ideas and the musical power we are constantly in search of.

Zoals ieder jaar biedt Transit een dwarsdoorsnede van wat er in de nieuwe muziek beweegt. Alternatieve geluiden, onconventionele elementen en avontuurlijke keuzes staan daarbij voorop. We kijken uit naar de ontdekking van nieuwe componisten, de bevestiging van gekende namen en het Transitdebuut van onder meer het Talea-ensemble, het LAPS ensemble, de Tiptoe Company.

Maar bovenal is deze editie van Transit er misschien wel één van contrasten. De rock-fantasie van Peter Ablinger staat tegenover het verfijnde klassieke vakmanschap van Vyintas Baltakas, de digitale laptop-wereld van het LAPS ensemble staat tegenover het piano-en-liedrecital van het slotconcert, de klankfantasie van Pierluigi Billone en Tim Mariën staat tegenover de theatrale gekte van Alexander Schubert en Alexander Khubeev. Hoewel het bij het samenstellen niet de bedoeling was, blijkt deze editie ook alle generaties te overspannen met bij de mix van jonge talenten en gevestigde componisten ook twee absolute grootmeesters die toevallig dit jaar ook een belangrijke verjaardag vieren: Georges Aperghis (70) en Helmut Lachenmann (80). De vitale kracht van hun werk bewijst dat leeftijd in nieuwe muziek er niet toe doet. De scherpte van de nieuwe ideeën en de muzikale slagkracht des te meer.

MAARTEN BEIRENS, artistiek directeur / artistic director Transit

Vrijdag 23 oktober | Friday 23 October

Soetezaal, 20.30u | 8.30p.m.

Talea Ensemble

James Baker dirigent/conductor
Donatienne Michel-Dansac
sopraan/soprano

Barry J. Crawford
fluit/flute
Stuart Breczinski
hobo/oboe
Rane Moore
klarinet/clarinet
Yuki Numata Resnick
viool/violin
Elizabeth Weisser
altviool/viola
Chris Gross
cello
Steven Beck
piano
Alex Lipowski
percussie/percussion

Georges Aperghis
Wild Romance
wereldcreatie | world premiere
[16']
COM Talea

Anthony Cheung
SynchroniCities
2012
[14']

Luc Brewaeys
Per André L. 80
2011
[3']

Pierluigi Billone
Δίχτυ Wall
2012
[25']

Inleiding 19.45u | 7.45p.m. **Intro** Maarten Beirens

COPRODUCTIE | CO-PRODUCTION: MUZIEKCENTRUM DE BIJLOKE GENT

Talea Ensemble

In this piece the instrumental ensemble plays the role of a revealer. It provokes the memory of the voice, which in this way finds fragments of a buried memory, a memory that is certainly painful, as is evident from the exacerbated tensions it arouses between the singer and the ensemble. Thus it is not a precise story; rather it is merely flashes of a lost memory: we can imagine that something very violent took place then, something that one has hastened to forget. Over the duration of the piece, we witness the gradual appearance of sonic images attempting to put the pieces of the puzzle of a memory together, and which gradually disappear back into silence. [Georges Aperghis]

SynchroniCities represents a kind of personal sonic travelogue over the last two years, one whose map is organized by similarities and differences of various sonic sources. I'm always struck by how concrete sounds in the world are both overwhelmingly chaotic and commonplace. In collecting and organizing field recordings during my travels, I've come to appreciate the overwhelming and often surprising common ground of sounds originating from disparate sources. I find the paradox of sounds related in timbre but connoting very different cultural or ritualistic practices symbolically and musically rich. And I wonder if semiotic associations and sonic significations can be redefined through the combination and juxtaposition of these differences. Through the use of sometimes subtle but noticeable processing and mutation, and a constant dialogue with the live instruments,

Georges Aperghis: *Wild Romance*

wereldcreatie | world premiere

In dit werk bekleedt het instrumentaal ensemble de rol van onthuller. Het ensemble provoceert het geheugen van de stem, die zo fragmenten vindt van een verborgen herinnering. Die herinnering is sowieso pijnlijk, wat blijkt uit de spanningen die ze opwekt tussen de zangeres en het ensemble. Het is dus geen nauwkeurig verhaal, maar eerder flarden van een verloren herinnering: we kunnen ons voorstellen dat iets zeer gewelddadig toen plaats heeft gevonden, een gebeurtenis die we snel willen vergeten. Gedurende de compositie zijn we getuige van een geleidelijke verschijning van klankbeelden in een poging de puzzelstukken van de herinnering te lijmen, die daarna weer geleidelijk verdwijnen in stilte. [Georges Aperghis]

Anthony Cheung: *SynchroniCities*

2012

SynchroniCities representeert een soort van persoonlijk sonisch reisverslag van de laatste twee jaren, waarvan de kaart georganiseerd wordt door overeenkomsten en divergenties van verschillende klankbronnen. Ik ben altijd verwonderd over hoe concrete klanken in de wereld zowel overweldigend chaotisch als gemeengoed zijn. Bij het verzamelen en organiseren van veldopnames tijdens mijn reizen ben ik de overweldigende en vaak verrassend gemeenschappelijke basis van klanken afkomstig van verschillende bronnen gaan waarderen. Ik vind de paradox van klanken gerelateerd door timbre, maar geconnoteerd aan heel andere culturele of rituele praktijken, symbolisch en muzikaal verrijkend. En ik vraag me af of semiotische associaties en klankbetekenissen kunnen worden geherdefinieerd door de combinatie en de juxtapositie van deze verschillen. Door het gebruik van soms subtiele maar

Vrijdag 23 Oktober Friday 23 October

I hope to confirm and challenge our sonic perceptions of time, place, and cultural practices. Some paradoxes of synchronous sounds that struck me: the almost granular rhythmic jitters of subway card swipes are mechanical in their omnipresence, yet very distinctive in pitch and pattern, depending on situation and place. The electronic-sounding hum of cicadas and their blankets of white noise are region and time specific, yet almost universally alike. The hushed near-silence of visitors moving through the sacred spaces of the world resonates and amplifies itself quite audibly with the right filters, leaving artifacts of physical movement and speech not intended to be revealed. And I address these interspersed cultural dialogues in the instrumental writing as well. With the piano, for instance, the standard equal-tempered tuning is "auto-tuned" in real-time to collide with tuning systems from ancient and non-western cultural legacies. What to make of this perceptive dissonance, and how can it be made to sound consonant and even pleasing within its newly-formed identity? [Anthony Cheung]

merkbare verwerking en mutatie, en een constante dialoog met de live instrumenten, hoop ik onze klankperceptie van tijd, plaats en culturele praktijken te bevestigen en uit te dagen. Enkele paradoxen van synchrone klanken die me opvielen: de bijna korrelige ritmische nervositeit van metrokaartlezers zijn mechanisch in hun alomtegenwoordigheid, maar karakteristiek in toonhoogte en patroon, afhankelijk van de situatie en de plaats. Het elektronisch klinkende gezoem van krekels en hun golf van witte ruis zijn regionaal en tijdsgebonden, maar bijna universeel gelijk. De gedempte bijna-stilte van bezoekers van heilige plaatsen in de wereld resonanceert en versterkt zichzelf heel hoorbaar met de juiste filters, artefacten achterlatend van fysieke beweging en spraak niet bedoeld om onthuld te worden. En ik adresseer deze afwisselende culturele dialogen ook in het instrumentale schrijven. Met de piano bijvoorbeeld, de standaard gelijk getemperde stemming wordt 'ge-autotuned' in real-time om te botsen met stemmingssystemen van oude en niet-westerse culturele erfenissen. Wat te maken van deze opmerkelijke dissonantie, en hoe kan die worden gecomponeerd om consonant te klinken en zelfs aangenaam in zijn nieuw gevormde identiteit? [Anthony Cheung]

Luc Brewaeys: *Per André L. 80*

2011

This short composition was the first I composed after months of severe illness, and written for solo violoncello as a surprise for the 80th Birthday of my former teacher and friend André Laporte. The first performance has been given by cellist Seraphine Stragier on July 24, 2011 during a dinner party on that occasion. The piece is based on harmonics (flageolet tones) and multiphonics, with extremely subtle sounds, delicate and (sometimes) pretty hard to produce correctly. There are maybe 4 or 5 'normal' notes in

Deze korte compositie was de eerste die ik componeerde na maanden van zware ziekte, en geschreven voor cellosolo als een verrassing voor de 80e verjaardag van mijn vroegere leraar en vriend André Laporte. De eerste performance werd verzorgd door celliste Seraphine Stragier op 24 juli 2011 tijdens een feestdiner voor Laporte. De compositie is gebaseerd op harmonieën (flageolettonen) en 'multiphonics' met extreem subtiele klanken, delicaat en (soms) zeer moeilijk correct uit te voeren. Er zijn misschien 4 of 5

Talea Ensemble

the work. As a tribute to André I wrote a slightly arranged quotation - with flageolets, of course - of the main theme of his opera *Das Schloss (The Castle)*, after Kafka, which he composed in the early 80's for the Brussels National Opera La Monnaie/De Munt. [Luc Brewaeys]

'normale' noten in het werk. Als een eerbetoon aan André schreef ik een licht gearrangeerde quotatie – met flageoletten uiteraard – op het hoofdthema van zijn opera *Das Schloss (Het Kasteel)*, naar Kafka, die hij componeerde in de vroege jaren 80 voor het Brussels Nationaal Opera Orkest van La Monnaie/De Munt. [Luc Brewaeys]

Pierluigi Billone: *Δίκη Wall*

2012

In ancient Greek culture, Δίκη (Dike -justice-) was the spirit of moral order and fair judgement.

From the Orphic Hymn 61:

“ The piercing eye of Justice [Δίκη] bright, I sing,
plac'd by the throne of heav'n's almighty king [Zeus],
Perceiving thence, with vision unconfin'd, the life
and conduct of the human kind
To thee, revenge and punishment belong, chastising
ev'ry deed, unjust and wrong;
Whose pow'r alone, dissimilars can join, and
from th' equality of truth combine:
For all the ill, persuasion can inspire, when urging
bad designs, with counsel dire,
'Tis thine alone to punish; with the race of lawless
passions, and incentives base;
For thou art ever to the good inclin'd, and hostile
to the men of evil mind.
Come, all-propitious, and thy suppliant hear,
when Fate's predestin'd, final hour draws near.”
[Pierluigi Billone]

In de oude Griekse cultuur betekende Δίκη (Dike, i.e. gerechtigheid) de geest van morele orde en het juiste oordeel.

Uit de Orphische Hymne 61:

“ The piercing eye of Justice [Δίκη] bright, I sing, plac'd
by the throne of heav'n's almighty king [Zeus],
Perceiving thence, with vision unconfin'd, the life
and conduct of the human kind
To thee, revenge and punishment belong, chastising
ev'ry deed, unjust and wrong;
Whose pow'r alone, dissimilars can join, and from
th' equality of truth combine:
For all the ill, persuasion can inspire, when urging
bad designs, with counsel dire,
'Tis thine alone to punish; with the race of lawless
passions, and incentives base;
For thou art ever to the good inclin'd, and hostile
to the men of evil mind.
Come, all-propitious, and thy suppliant hear, when
Fate's predestin'd, final hour draws near.”
[Pierluigi Billone]

Zaterdag 24 oktober | Saturday 24 October

Studio, 12u | 12p.m.

lecture + recital

Tom De Cock

percussie/percussion

Klaas Coulembier

musicoloog/musicologist

Pierluigi Billone

Mani. De Leonardis

2004

[18']

Zaterdag 24 Oktober Saturday 24 October

Pierluigi Billone: *Mani. De Leonardis*

2004

In *Mani. De Leonardis* (2004), for four automobile's suspensions (three car's, one bus') and two glass-bowls, the rhythmic essence of the vibrating bodies – suspensions, glasses, player's body and voice – interconnects parallel sound planes. From the ultimate energy of the percussion on the suspensions, to the feeble sound of the glass (the percussionist utilizes two wooden and one iron hammers), the hand never changes. What changes is the impulse that drives it, either violent or light at times. The hand varies the contact with the instrument, amplifying its possible modes and disclosing the full vibration potential, and at the same time our way of hearing. The title of the piece is reminiscent Federico De Leonardis (La Spezia, 1938) and his notion of "hand wisdom", that is the awareness of learned making the hand possesses. Here, Billone deals with the problem of novelty through a radical approach.

As exemplified in this piece, Billone's music does not proceed along a well-trodden path. Instead, his music seems to start from the Holzwege where only the few can recognize the direction and find a way through the twists and turns.

Even when it deals with well-known instruments, the sound Billone seeks for tends to go beyond the usual practice. It reconsiders every possible connection between player's vibrating-bodies and instrument's vibrating-bodies (string, resonant cavity etc.). In *Mani. De Leonardis* an object designated for a different use reveals sound spaces that were never heard before. Like in Giacometti's sculpture two bronze hands hold the void (*L'objet invisible*, 1934), the absence, the energy that is suspended and retained, here Billone confers to the hands the power to release the unheard. [Pierluigi Billone]

In *Mani. De Leonardis* (2004), een compositie voor vier schokdempers (drie van een auto, één van een bus) en twee glazen schalen, verbindt de ritmische essentie van de klankobjecten – de schokdempers, de glazen schalen, het lichaam van de muzikant en de stem – parallelle geluidsdimensies met elkaar. Van de ultieme energie van de slagen op de schokdempers tot het breekbare geluid van het glas (de percussionist gebruikt een ijzeren en twee houten hamers), de hand verandert nooit. Wat wel verandert, is de drijvende impuls: van hard tot zacht. De hand varieert het contact met het instrument, vergroot de mogelijke toonsoorten, brengt het volledige trilpotentieel tot leven en beïnvloedt zo wat we horen. De titel van de compositie verwijst naar Federico De Leonardis (La Spezia, 1938) en zijn notie van 'handwijsheid', wat staat voor het besef dat de hand in staat is om iets te maken. Billone pakt het probleem van het nieuwe op een radicale manier aan.

Ook in dit stuk mijdt de muziek van Billone alle platgetreden paden. Sterker nog, op het eerste gezicht lijkt zijn muziek elke richting te missen; alleen een paar enkelingen zien waar het naartoe moet en vinden een uitweg via allerlei bochten en draaien. Billone gebruikt ook vertrouwde instrumenten, maar gaat aan hun 'normale' bestemming voorbij om het juiste geluid te vinden. Elke mogelijke band tussen de klankobjecten van de muzikant en die van het instrument (snaar, resonantieholte enz.) wordt anders bekeken om tot de gezochte sound te komen. In *Mani. De Leonardis* openbaart een voorwerp dat voor een ander gebruik is bestemd, klankdimensies die totaal nieuw zijn. In het beeld van Giacometti (*Het onzichtbare voorwerp*, 1934) houden twee bronzen handen de leegte, de afwezigheid, de energie die komt en gaat, vast. Billone doet hier hetzelfde: hij geeft de handen de kracht om het ongehoorde te laten horen. [Pierluigi Billone]

Labozaal, 14.30u | 2.30p.m.

Het Collectief

Robin Engelen
dirigent/conductor

Thomas Dieltjens
piano

Wibert Aerts
viool/violin

Martijn Vink
cello

Toon Fret
fluit/flute

Julien Hervé
klarinet/clarinet

Frédéric D'haene
Fluxus – static friction

2013
[25']

Vykintas Baltakas
Smokey Arnold

wereldcreatie | world premiere
[13']
COM Transit, Het Collectief

Inleiding 14u | 2p.m. Intro Klaas Coulembier

Zaterdag 24 Oktober Saturday 24 October

Frédéric D'haene: *Fluxus – static friction*

2013

Commissioned by Het Collectief

In *Fluxus – static friction*, prior to working on the music, I explored my technique of paradoxical coexistence in more depth.

First there was a search for a form of 'dynamic relativism', in which fundamentally contrasting elements – both harmonic and rhythmical – are independent of and interdependent on one another at the same time.

This is why there is a reference to Buddhism. (My) contemporary composition thinks about the rapidly approaching One World in which a variety of contrasting value systems, ways of life and ways of thinking coexist.

Dynamic relativism is also a dynamic absolute.

This paradox is experienced in particular when writing and performing the score.

The score is harmonically built on a static drone-chord and a friction-chord, again with the same 'independent-interdependent' proportions. Fluxus – continuity – occurs simultaneously due to both the static drone-chord and multiplications of the friction-chord.

Despite everything, the basic parameter of this music is rhythmical.

Rhythmic cells are constructed in both a binary and polyrhythmical fashion in the above-mentioned proportions that apply to dynamic relativism.

[Frédéric D'haene]

Fluxus – static friction, geschreven in opdracht van het collectief.

In *Fluxus – static friction*, werd, voorafgaand aan de muziek, m'n techniek van paradoxale tooncoëxistenties verder geëxploreerd.

Er werd allereerst gezocht naar een vorm van 'dynamische relativiteit', waarin fundamentele –zowel harmonisch als ritmische– contrasterende elementen simultaan onafhankelijk als onderling afhankelijk zijn van elkaar.

Om die reden is er een verwijzing naar het Boeddhisme.

(Mijn) hedendaagse compositie denkt immers mee met de snel naderende 'Eén-wereld', waarin een waaier aan contrasterende waardesystemen, denk- en levenswijzen coëxisteren.

Dynamische relativiteit is tezelfdertijd dynamisch absoluut.

Deze paradox wordt vooral beleefd bij zowel het schrijven als uitvoeren van de partituur.

De partituur dan is – harmonisch – gebouwd op een statisch drone-akkoord en op een frictie-akkoord, wederom in dezelfde verhouding 'onafhankelijk-onderling afhankelijk'.

Fluxus – continuïteit – vindt simultaan plaats door zowel het statische drone-akkoord als door vermenigvuldigingen van het frictie-akkoord.

Ondanks alles is de fundamentele parameter van deze muziek ritmisch.

Ritmische cellen worden zowel binair als poliritmisch geconstrueerd volgens de reeds vermelde verhoudingen die gelden binnen de dynamische relativiteit. [Frédéric D'haene]

Het Collectief

Vykintas Baltakas: *Smokey Arnold*

wereldcreatie | world premiere

It is such a pleasure and honour to work for Het Collectief. It is a great ensemble. Their focus on music from the beginning of the 20th century and particularly the Second Viennese School, makes them unique. Since I like to relate my work to a specific concert situation: a specific musician, location, or in this case a specific repertoire, I decided to take a close look at *Pierrot Lunaire*, which to me is the quintessential work of this ensemble, one that they perform extremely well. I decided to compose an 'alternative track' for one specific part: Heimweh.

'Alternative tracks', are more common in Jazz, where different versions of the same piece often appear in a single CD production, offering new and refreshing perspectives on an original idea. In much the same way I looked at this melodrama by Arnold Schönberg based on poems by Albert Giraud and felt triggered to place a comment of my own. One hundred years removed from the original composition, the melancholy, the drama of the viennese bourgeois, all seems odd and slightly theatrical to me, but I do in the end still relate to the notion of 'Heimweh'.

Smokey Arnold can be played separately or it can be inserted in the original Schönberg score as an alternative track. Zooming in on Heimweh as a concept, I noticed that when any emotion gets exaggerated it loses its functionality and becomes a routine, a loop. Once familiar with the emotion there seems to be no more need to solve anything and the emotion gets disconnected from its content. Melancholy may take on different forms and expressions, but in the end it keeps running into itself, no escape, no linearity of thought. Just like a moving swing.

Het is een plezier en grote eer te werken voor Het Collectief. Het is een topensemble. Hun focus op de muziek van begin 20^e eeuw en de tweede Weense school in het bijzonder, maakt hen uniek. Aangezien ik mijn werk graag relateer aan een specifieke situatie (een muzikant, locatie, of in dit geval een repertoire) besloot ik *Pierrot Lunaire* van dichtbij te bekijken, wat voor mij het ultieme werk van dit ensemble is dat ze bijzonder goed uitvoeren. Ik besloot een 'alternatieve track' te componeren voor het specifiek deel Heimweh.

'Alternative tracks' zijn meer standaard in jazz: verschillende versies van hetzelfde werk verschijnen vaak samen op cd en bieden nieuwe en verfrissende perspectieven op het originele idee. Op dezelfde manier zoals ik naar dit melodrama van Arnold Schönberg keek, gebaseerd op poëzie van Albert Giraud, en werd gestimuleerd een eigen commentaar toe te voegen. Honderd jaar verwijderd van de originele compositie komt de melancholie, het drama van de Weense bourgeoisie vreemd en ietwat teatraal over voor mij, maar uiteindelijk relateer ik dit nog aan de notie van Heimweh.

Smokey Arnold kan apart of ingebed als alternatieve 'track' in de originele partituur van Schönberg worden uitgevoerd. Inzoomend op 'heimweh' als concept, merkte ik op dat wanneer emoties overdreven worden, ze hun functionaliteit verliezen en routine worden, een 'loop'. Eenmaal vertrouwd met de emotie lijkt er geen nood meer te zijn iets op te lossen en de emotie wordt losgekoppeld van haar inhoud. Melancholie kan verschillende vormen en expressies aannemen, maar uiteindelijk verwijst het enkel naar zichzelf, geen uitweg, geen lineaire gedachte. Zoals een schommel in beweging.

Zaterdag 24 Oktober Saturday 24 October

This back and forth motion is exactly what shapes the musical form of my work. And speaking of swing, Jazz permeates this piece. Adding another musical style, is entirely in line with the original Pierrot Lunaire cycle, as Schönberg himself references the waltz - Valse de Chopin (Part I) - the serenade: Serenade (Part III), etc. At the same time a commentary or even parody is in line with the original composition (Parodie, Part III). [Vykintas Baltakas]

Deze slingerbeweging is exact wat de muzikale vorm van mijn werkt maakt. En over swingen gesproken, jazz doordringt dit werk. Een andere muzikale stijl toevoegen, ligt geheel in lijn met de originele Pierrot Lunaire cyclus, zoals Schönberg zelf refereert naar de wals in Valse de Chopin (deel I) en naar de serenade in Serenade (deel III), etc. Terzelfdertijd is een commentaar of zelfs parodie in lijn met de originele compositie in Parodie (deel III). [Vykintas Baltakas]

Labozaal, 18u | 6p.m.

Gareth Davis & The Julie Mittens

Martin Luiten

gitaar/guitar

Michel van Dam

basgitaar/bass guitar

Leo Fabriek

drums

Gareth Davis

basklarinet/bass clarinet

Peter Ablinger

Black Series

2010-2012

[60']

Inleiding 17.30u | 5.30p.m. **Intro** Klaas Coulembier

Zaterdag 24 Oktober Saturday 24 October

Peter Ablinger: *Black Series*

2010-2012

The piece is based on a sketch from 2010 that was titled *Suprematism for rock band*. 'Suprematism' is the name that Kazimir Malevich gave to his abstract visual language. The ten pieces of the *Black Series*, which are between one and four minutes long and were originally written for clarinetist Gareth Davis and the Dutch noise rock band The Julie Mittens, all have a title like Albers, Malewitsch, Mondrian and Reinhardt.

The score is both a graphic score and an audio score. The latter is built up of sound samples of The Julie Mittens band; the graphic score consists of screenshots from the multitrack display of the editing involved. The intention is to convey my ideas to rock musicians who can't read a score. And interestingly, but completely coincidentally, one of the multitrack displays is reminiscent of a late Mondrian. [Peter Ablinger]

Het stuk is gebaseerd op een schets uit 2010 met als titel *Suprematisme voor een rockband*. 'Suprematisme' is de naam die Kazimir Malevitsj aan zijn abstracte vormtaal gaf. De in totaal tien stukken uit de *Black Series*, die tussen 1 en 4 minuten duren en die oorspronkelijk voor klarinettist Gareth Davis en de Nederlandse noiserockband The Julie Mittens werden geschreven, hebben allemaal een titel als Albers, Malewitsch, Mondrian en Reinhardt.

De partituur is zowel een grafische als een auditieve partituur. Die laatste is opgebouwd uit soundsamples van The Julie Mittensband; de grafische partituur bestaat uit screenshots van de multitrackweergave van de betreffende montage. Bedoeling is om zo mijn ideeën over te brengen bij rockmuzikanten die geen partituur kunnen lezen. En interessant, maar volstrekt toevalig: een van de multitrackweergaven doet dan weer aan een late Mondriaan denken. [Peter Ablinger]

Soetezaal, 20.30u | 8.30p.m.

Nadar Ensemble

Thomas Moore
dirigent/conductor

Marieke Berendsen
viool, megafoon/violin, megaphone

Nico Couck
guitar/guitars

Katrien Gaelens
fluit, megafoon/flute, megaphone

Yves Goemaere
percussie/percussion

Wannes Gonnissen
geluid, electronics/sound, electronics

Vincent Hepp
altviool/viola

Pieter Lenaerts
contrabas/double bass

Pieter Matthyssens
cello

Elisa Medinilla
piano

Dries Tack
klarinet/clarinet

Alexander Khubeev
The Ghost of Dystopia

2014
[11]

Alexander Schubert
Point Ones

2012
[13]

Simon Steen-Andersen
AMID

2004
[10]

Jennifer Walshe
1984, IT'S OK

wereldcreatie | world premiere
[11]
COM Transit

Inleiding 19.45u | 7.45 p.m. **Intro** Klaas Coulembier
COPRESENTATIE | CO-PRESENTATION: GAUDEAMUS

Zaterdag 24 Oktober Saturday 24 October

Alexander Khubeev: *The Ghost of Dystopia*

2014

The idea of dystopia is one of the key ones in this piece. This notion drew a special attention in the twentieth century, due primarily to literature and film. But music as a kind of art largely remained on the sidelines. This piece is a kind of projection of the idea of dystopia and its internal organisation (or rather, becoming). It uses an unusual concert situation in which one of the main roles belongs to sensors. Such devices are often used in electronic music for the sound reflection of certain gestures of the artist, but in this piece sensors are acoustic. Its sound aura is the basis for all musical material. Gestures themselves (giving an impuls to the sensors) are of great importance: they not only make more explicit the relationship and interaction between 'soloist' and ensemble, but also derive 'visual' in a separate layer of drama, using different signs and symbols.

Thus, creating an allusion to the apt expression of Karl Marx ("A ghost is haunting Europe - the ghost of communism"), the author wants to reflect his view of the phantasmic (or reality?) of dystopia. [Alexander Khubeev]

De idee van dystopie is een van de sleutelideeën in dit stuk. Dit begrip kon op een bijzondere aandacht rekenen in de twintigste eeuw, voornamelijk als gevolg van literatuur en film. Maar muziek als een soort kunst bleef grotendeels aan de zijlijn. Deze compositie is een soort van projectie van de idee van dystopie en zijn interne organisatie (of beter gezegd, zijn wording). Het werk gebruikt een ongebruikelijke concertsituatie waarin een van de belangrijkste rollen toebehoort aan sensoren. Dergelijke apparaten worden vaak gebruikt in elektronische muziek voor de geluidsreflectie van bepaalde bewegingen van de artiest, maar in dit stuk zijn de sensoren akoestisch. Het klankaura daarvan is de basis voor al het muzikale materiaal. Gebaren zelf (die een impuls geven aan de sensoren) zijn van groot belang: ze expliciteren niet alleen de relatie en interactie tussen 'solist' en ensemble, maar geven ook een 'visuele' component in een afzonderlijke dramatische laag met verschillende tekens en symbolen.

Door het creëren van een allusie op de gevatte uitdrukking van Karl Marx ("Een spook waart door Europa - het spook van het communisme"), wil de auteur reflecteren over zijn visie op de fantasie (of werkelijkheid?) van dystopie. [Alexander Khubeev]

Nadar Ensemble

In *Point Ones* the conductor is equipped with motion sensors and through this is able to conduct both the ensemble and the live-electronics. Most of the piece is not realized with traditional conducting but with cue gestures, that mark beginning of new passages - hence the title *Point Ones*. The aim is to be able to experience the live-electronics in an embodied way and to create a fully controllable instrument for the conductor. Because of that the piece does not use a click track or other timeline-based fixed approaches.

Above those technical considerations the piece tries to play with the vocabulary of the conductor and the anticipations and traditions connected to those gestures. It is not always predictable what the result of the conductors movement will be. The piece is part of a sequence of sensor-based works like e.g. *Your Fox's*, *A Dirty Gold* and *Laplace Tiger*, in which different interaction concepts with augmented instruments and performance codes are dealt with. [Alexander Schubert]

Simon Steen-Andersen builds in *AMID* a fascinating, sometimes almost grotesque musical story with enlargements, associations and broken expectations. As in many of his other works, he has targeted the relationship between the movement of the musician and the generated sound: "The movement of the sound/the sound of the movement; condition for the essential/essence of the condition; object as space? A music of the up-bow and inhalation." [Rebecca Diependaele, Simon Steen-Andersen]

Alexander Schubert: *Point Ones*

2012

In *Point Ones* wordt de dirigent uitgerust met bewegingssensoren waardoor die in staat is om zowel het ensemble als de live-elektronica aan te voeren. Het grootste deel van het stuk wordt niet gecoördineerd met traditioneel dirigentschap maar met 'cue' gebaren die het begin van nieuwe passages markeren - vandaar de titel *Point Ones*. Het doel is om live-electronics te kunnen ervaren op een bijna lichamelijke manier en om een volledig controleerbaar instrument te creëren voor de dirigent. Daardoor gebruikt de compositie geen 'click track' of een andere vaste tijdlijn-gebaseerde aanpak.

Naast deze technische overwegingen, probeert het stuk te spelen met de woordenschat van de dirigent en de verwachtingen en tradities verbonden aan die gebaren. Het is niet altijd voorspelbaar wat het resultaat van de beweging van de dirigent zal zijn.

De compositie maakt deel uit van een reeks van werken met sensoren als basis zoals *Your Fox's*, *A Dirty Gold* en *Laplace Tiger*, waarin verschillende concepten van interactie met geprepareerde instrumenten en uitvoeringscodes worden behandeld. [Alexander Schubert]

Simon Steen-Andersen: *AMID*

2004

Simon Steen-Andersen bouwt in *AMID* een fascinerend, soms bijna grotesk muzikaal verhaal met uitvergrotingen, associaties en doorbroken verwachtingspatronen. Net zoals in veel van zijn andere werken, heeft hij het gemunt op de relatie tussen de beweging van de muzikant en de voortgebrachte klank. Zelf schrijft hij hierover: "The movement of the sound/the sound of the movement; condition for the essential/essence of the condition; object as space? A music of the up-bow and inhalation." [Rebecca Diependaele, Simon Steen-Andersen]

Zaterdag 24 Oktober Saturday 24 October

Jennifer Walshe: 1984, IT'S OK

wereldcreatie | world premiere

I spent my teenage years absorbed in two different sonic worlds. On the one hand I played trumpet in the Irish Youth Orchestra, where a succession of incredibly over-ambitious conductors programmed Stravinsky's "Rite of Spring", Richard Strauss' "Heldenleben" and Mahler 2 and 5. Sitting at the back of the orchestra and tracking vast energies unfurling from the brass section in these pieces was mind-blowing to me. After these rehearsals I would go home, play electric guitar and listen to bands like The Pixies, Stiff Little Fingers, Joy Division, The Undertones and The Clash.

This piece isn't meant as an homage, or a cover - it simply takes place in an alternative universe where those two worlds are merged and constitute a new logic. [Jennifer Walshe]

Ik bracht mijn tienerjaren door ondergedompeld in twee verschillende klankwerelden. Aan de ene kant speelde ik trompet in het Iers Jeugdorkest, waar een hele resem onwaarschijnlijk over-ambitieuze dirigenten werken op het programma zetten als Stravinsky's *Sacre du Printemps*, Richard Strauss' *Ein Heldenleben* en Mahler 2 en 5. Als ik daar zat, achteraan in het orkest, voelde ik in die stukken enorme energiestromen opwellen uit de koperblazerssectie. Dat vond ik waanzinnig fascinerend. Na die orkestrepitities ging ik naar huis, waar ik elektrische gitaar zat te spelen en te luisteren naar bands als The Pixies, Stiff Little Fingers, Joy Division, The Undertones en The Clash.

Dit werk is niet bedoeld als een hommage of een cover, maar speelt zich gewoon af in een alternatief universum waar die twee werelden versmolten zijn en een nieuwe logica vormen.

[Jennifer Walshe]

Zondag 25 Oktober | Sunday 25 October

Ensemblezaal, 11.30u | 11.30a.m.

I + I

Marlies Cornelis

piano

Taha Posman

piano

Yassine Posman

klarinet/clarinet

Elisabeth Klinck

viool/violin

Wim Pelgrims

whammy pedal

SLAC Leuven

o.l.v./dir. Kim Van den Brempt

projectensemble

MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek]

MATRIX [New Music Centre]

productie/production

Alvin Lucier

Nothing is real

1990

[8']

Frederik Neyrinck

10 Klangstudien

2012

[4']

Simon Steen-Andersen

Study for String Instrument #2

2009

[6']

Guy De Bièvre

I + I + I + 2 + I + 4

2012

[20']

COM MATRIX

Three years ago, MATRIX [New Music Centre] asked Guy De Bièvre (°1961) to write a piece for an unspecified number of guitars players (and other plucked instruments) with varying levels of technical skill. The commission matched remarkably well in the composer's favourite work terrain: open forms and indeterminacy. De Bièvre's *1+1+1+2+1+4* affords the players quite a few creative choices and thus can it be played by musicians of all technical levels. For example, the musicians themselves can decide whether or not to play the more difficult parts of the piece, stick to the simpler ones or combine both. Musical background, age or even the number of players in the ensemble is of little importance in achieving an artistically satisfying performance. A small ensemble premiered *1+1+1+2+1+4* at the 2012 Transit festival. However, since the piece has so much more potential, MATRIX asked Kim van den Brempt to fashion a remake - now with a larger and a more diverse instrumentation - with pupils of different classes of the Leuven Municipal Conservatory.

First, we hear *Nothing is real* by American composer Alvin Lucier (°1931), two parts from Frederik Neyrinck's (°1985) *10 Klangstudien* and *Study for String Instrument #2* by Simon Steen-Andersen (°1976). These pieces are performed by participants of the Nadar Summer Academy, an annual summer school for young musicians, organized by MATRIX and Nadar ensemble.

Nothing is real, just like the well-known *I'm sitting in a room*, is a perfect illustration of Alvin Lucier's interest in the exploration of the acoustic characteristics of spaces. When the piano player (like Alice in Wonderland) lifts the lid of the teapot, it becomes clear that even the tiniest spaces can count on his curiosity. A remarkable composition with echoes of strawberry fields.

Drie jaar geleden vroeg MATRIX aan Guy De Bièvre (°1961) om een werk te bedenken voor een onbepaald aantal gitaristen en andere tokkelaars met uiteenlopende technische vaardigheden. Die opdracht paste perfect in het favoriete werkerrein van de componist: dat van de open vormen en onbepaaldheid. Dat De Bièvre de uitvoerder in *1+1+1+2+1+4* veel keuzevrijheid geeft, laat makkelijk toe te werken met verschillende technische niveaus. De muzikanten beslissen immers zelf of ze 'moeilijke' passages spelen of zich aan de (heel) eenvoudige houden, of ze allebei combineren. Achtergrond, leeftijd en zelfs het aantal muzikanten in het ensemble zijn niet van belang. Een ensemble van allerhande tokkelaars creëerde *1+1+1+2+1+4* tijdens Transit in 2012. Omdat het stuk nog zoveel meer in zich heeft, vroeg MATRIX aan Kim Van den Brempt om een remake te ondernemen, dit keer voor een grote en kleurrijke bezetting. Op het podium staan leerlingen van SLAC van diverse pluimage.

Vooraf horen we *Nothing is real* van de Amerikaanse componist Alvin Lucier (°1931), twee deeltjes uit de *10 Klangstudien* van Frederik Neyrinck (°1985) en *Study for String Instrument #2* van de Deen Simon Steen-Andersen (°1976). De uitvoering van deze werken werd voorbereid tijdens de Nadar Summer Academy, een jaarlijkse zomerstage voor jonge muzikanten, georganiseerd door MATRIX en Nadar ensemble.

Alvin Lucier begeeft zich in *Nothing is real* op zijn geliefd onderzoeksterrein: de exploratie van akoestische eigenschappen van ruimtes. Dat ook de meest onverwachte ruimtes kunnen rekenen op zijn belangstelling, wordt duidelijk wanneer de pianiste als Alice in Wonderland het deksel van de theepot licht. Een bijzondere compositie met echo's van The Beatles.

Zondag 25 Oktober Sunday 25 October

In his *10 Klangstudien for clarinet and piano*, Frederik Neyrinck explores different approaches towards resonance, timbre and sound layers. Therefore, the piano often uses the sustain pedal in order to lengthen certain notes or resonances. Also, the composer prescribes the use of lead blocks to block specific keys. This enables him to create several sound layers with a single instrument. Throughout these ten short pieces, the relation between both instruments is constantly altered. Where e.g. at one point they pass on resonances to each other, at other points short attacks from one instrument are met by resonances from the other instrument.

Danish composer Simon Steen-Andersen is fascinated by the visual component of making music, and more specifically the movements a musician makes in order to produce sound. In his series *Studies for String Instrument*, Steen-Andersen dissects the playing technique of string instruments, cutting loose its constituent parts and reassembling them in different ways. In the second *Study*, a whammy pedal that is played as if it were an autonomous instrument accompanies the violin.

[Rebecca Diependaele]

In *10 Klangstudien voor klarinet en piano* behandelt Frederik Neyrinck verschillende mogelijkheden qua resonantie, klankkleur en klanklagen. De piano maakt hiervoor vaak gebruik van de sostenutopedaal, waardoor bepaalde klanken of resonanties kunnen blijven doorklinken. Daarnaast worden er ook soms loden blokjes gebruikt die bepaalde noten blokkeren. Dit alles zorgt ervoor dat verschillende klanklagen op één piano kunnen gegenereerd worden. Doorheen de 10 korte stukjes worden de verhoudingen tussen de twee instrumenten steeds gewijzigd. Zo geven ze bvb. resonanties aan elkaar door, of vormen korte aanzetten bij het ene instrument de start voor de resonantie bij het andere instrument.

Steen-Andersen is gefascineerd door de visuele component van het musiceren, meer bepaald de bewegingen die de muzikant maakt om klank voort te brengen. In zijn reeks *Studies for String Instrument* ontmantelt hij de strijkerstechniek tot losse onderdelen, die hij op verschillende manieren terug assembleert. In de tweede *Study* krijgt de viool daarvoor het gezelschap van een tot zelfstandig instrument verheven whammy pedaal.

[Rebecca Diependaele]

Labozaal, 14u | 2p.m.

Tiptoe Company

Jona Kesteleyn

gitaren/guitars

Pieter Lenaerts

contrabas en akoestische basgitaar
double bass and acoustic bass guitar

Liesbeth Lambrecht

altviool en stroh-viool/viola and stroh violin

Seraphine Stragier

cello

Maria José Jeannin

harp

Frederik Croene

piano

Tim Mariën

piano

Nicoline Soeter

Light refractions

wereldcreatie | world premiere

[5]

COM November Music

Tim Mariën

Universal Strumming

2014

[9]

**Tiptoe Company
& Tim Mariën**

Collective Strings

2013

[20]

SUP De Bijloke

Tim Mariën

Unresolved Streets

wereldcreatie | world premiere

[3]

COM Transit

Inleiding 13.30u | 1.30p.m. **Intro** Pauline Driesen
COPRODUCTIE | CO-PRODUCTION: NOVEMBER MUSIC

Zondag 25 Oktober **Sunday 25 October**

Nicoline Soeter: *Light refractions*

wereldcreatie | world premiere

The composition *Light Refractions* for viola, guitar and double bass was commissioned by November Music, Transit Festival and Tiptoe Company. I had the pleasure of being able to exchange ideas and test out various possibilities with the three Tiptoe Company musicians at an early stage. Working with the performers is an essential element of composing for me.

Light Refractions is a free-form composition that plays with the glassy sound of high harmonics and multiphonics. The associative title came about during the compositional process as an image for the overtones and microtonal bends that are generated. The phenomenon of refraction arises when two substances, such as glass and water or water and light, meet. The light changes direction at the point where they intersect. My work is frequently inspired by scientific observations such as, in this case, an elementary physical phenomenon. I prefer to work these influences out in a poetic interpretation.

[Nicoline Soeter]

De compositie *Light refractions* voor altviool, gitaar en contrabas schreef ik in opdracht van November Music, Transit Festival en Tiptoe Company. Ik heb het plezier gehad om in een vroeg stadium met de drie musici van Tiptoe Company van gedachten te wisselen en verschillende mogelijkheden te testen. Het samenwerken met uitvoerders zie ik als een essentieel onderdeel van het componeren. *Light refractions* is een vrij spel met de glazen klank van flageoletten en 'multiphonics'. De associatieve titel ontstond tijdens het compositieproces als beeld voor de gegenereerde boventonen en microtonale klankverbuigingen. 'Refractions of light', oftewel het verschijnsel lichtbreking, ontstaat op de grens van twee stoffen, bijvoorbeeld glas en water of water en lucht. Bij het scheidingsvlak verandert het licht van richting. Wetenschappelijke observaties, zoals in dit geval een basaal natuurkundig verschijnsel, zijn vaker een inspiratie voor mijn werk; bij de uitwerking van deze invloeden kies ik het liefst voor een poëtische vertaling.

[Nicoline Soeter]

Tim Mariën: *Universal Strumming*

2014

Universal Strumming is performed here in a version with amplification for 12-string guitar and acoustic bass. The title refers to the popularity of the guitar: "The instrument was so popular at the court of Charles II of England that one contemporary described the situation there as 'universal strumming' and much the same situation existed in the French court of Louis XIV, who was also a player..." (from the introduction to "Solo Guitar Playing" by Frederick M. Noad). That aside,

Universal Strumming ultimately turned out to be about something else than universal strumming. [Tim Mariën]

Universal Strumming wordt hier uitgevoerd in een versie met versterking voor 12-snarige gitaar en akoestische basgitaar. De titel verwijst naar de populariteit van de gitaar: "zo populair was het instrument aan het hof van Karel II van Engeland dat een tijdgenoot de toestand daar omschreef als 'universal strumming' (universeel getokkel) en het was niet veel anders aan het hof van Lodewijk XIV van Frankrijk die zelf de gitaar bespeelde." (uit de inleiding tot Solo Gitaar Spelen door Frederick M. Noad). Afgezien daarvan bleek *Universal Strumming* uiteindelijk om iets anders te gaan dan universeel getokkel. [Tim Mariën]

Tiptoe Company

Tiptoe Company & Tim Mariën: *Collective Strings*

2013

Collective Strings was the first product of my collaboration with Tiptoe Company. It is conceived of as a musical collective, music that arises through group improvisation and afterwards is cast into a form. The basic material consists of four microtonal series. I prepared the two pianos used in the piece myself. [Tim Mariën]

Collective Strings was het eerste resultaat van de samenwerking met Tiptoe Company. Het is opgevat als een muzikaal collectief. Muziek die ontstaat vanuit groepsimprovisatie en nadien in een vorm wordt gegoten. Het basismateriaal bestaat uit vier microtonale reeksen. De twee piano's die worden gebruikt heb ik daarvoor zelf aangepast. [Tim Mariën]

Tim Mariën: *Unresolved Streets*

wereldcreatie | world premiere

Unresolved Streets is a sequel to *Basement Of Strings*, premiered during the Darmstadt festival in 2012. I wrote *Basement Of Strings* for the musicians who had been awarded the Stipend Prize during the Darmstadt festival in 2010, all of whom, with one exception, played string instruments. After the performance, I met several musicians from the Tiptoe Company, coincidentally an ensemble of string instruments (with one exception). And that's how both works were written for an ensemble of diverse string instruments. I found the title in a quote by Werner Herbers about the music of Robert Graettinger: "[...] in some parts of his work there is a shapelessness, some wandering off into 'unresolved streets'". [Tim Mariën]

Unresolved Streets is een vervolg op *Basement Of Strings* dat werd gecreëerd tijdens het Darmstadt festival in 2012. *Basement Of Strings* schreef ik voor de muzikanten die een stipendiumprijs hadden behaald tijdens het Darmstadt festival in 2010. Toevallig bespeelden deze muzikanten allen een snaarinstrument (met één uitzondering). Na de uitvoering ontmoette ik enkele muzikanten van Tiptoe Company. Toevallig een ensemble van snaarinstrumenten (met één uitzondering). Zodoende werden beide werken geschreven voor een bezetting van verschillende snaarinstrumenten. De titel vond ik terug in een uitspraak van Werner Herbers over de muziek van Robert Graettinger: "[...] in some parts of his work there is a shapelessness, some wandering off into 'unresolved streets'". [Tim Mariën]

Zondag 25 Oktober Sunday 25 October

Soetezaal, 17.30u | 5.30p.m.

LAPS Ensemble

Claude Ledoux
dirigent/conductor

Gilles Gobert
laptop

Gilles Doneux
laptop

Pierre Slinck
laptop

Nao Momitani
piano

Dejana Sekulic
viool/violin

Jérémie Ninove
cello

Rudy Mathey
klarinet/clarinet

Amaury Geens
saxofoon/saxophone

Nicolas Villers
trombone

Geoffrey François
geluid/sound manager

Jeanne Maisonhaute
hybride cello/hybrid cello (Arroyo)

Pierre Slinckx

LAPS#1,

Piece pour ensemble et laptops

2014

[8']

Claude Ledoux

Laps Upgrade 2.0

wereldcreatie | world premiere

[13']

Tomoko Fukui

Singin' in the wind

2015

[10']

COM Ars Musica

Gilles Gobert

Piece #1 pour ensemble

amplifié et trois laptops

2015

[8']

Juan Arroyo

SONRÍO/SOLLOZO

2015

[10']

Inleiding 17u | 5p.m. Intro Pauline Driesen

LAPS ensemble

Here is a festive opportunity for the LAPS (Laptop and Acoustic Production System) ensemble from Liege to give form to the vision that originally inspired its formation – an incredible cross-fertilisation between laptop computers and amplified instruments. The programme we are presenting is a reflection of the new musical ideas that typify our 21st-century world, a fragmented world where the Other has never before been so near, and where a marvellous cross-cultural porosity (from today's protests in Japan to Peruvian magical realism) opens up new perspectives, conceived as antidotes to the current and manifest danger of withdrawing into oneself.

Tonight's works will be the products of desires for new sonorities, multiple cross-fertilisations, hybrids mirroring our fragmented and recombined world. They are also hybrids in the aesthetic sense, as highbrow music dares to affirm its friendship with popular forms of music, between the history of ideas and the enjoyment of physical sensations and feelings. And let's not forget the instrumental hybrids, including an incredible mutant cello – almost bionic in the integration of invisible electronic components in its wooden body – telling of the signs of technology etched in the very hearts of new generations.

Dit is een feestelijke gelegenheid voor het Luikse LAPS (Laptop and Acoustic Production System) om de verbeelding van zijn oorspronkelijke formatie te tonen – een ongelooflijke hybridisatie tussen laptops en versterkte instrumenten. Het voorgestelde programma wil het beeld tonen van de nieuwe muzikale ideeën eigen aan onze wereld van de eenentwintigste eeuw, een gefragmenteerde wereld waar de ander nog nooit zo dichtbij is geweest en waar de prachtige culturele 'poreusheid' (van de huidige Japanse protestacties tot het magische Peruviaanse realisme) zich openstelt voor nieuwe perspectieven ontworpen als een tegengif voor het zichtbare en aanwezige gevaar van introversie.

De werken van vanavond zijn dus het onderwerp van het verlangen naar nieuwe geluiden, naar meervoudige hybridisaties naar het beeld van onze gefragmenteerde en recombinante wereld. Ook esthetische hybridisaties: daar waar ernstige muziek durft in zee te gaan met populaire muziek, tussen de geschiedenis van ideeën en het genot van sensaties. Zonder de instrumentale hybridisaties te vergeten, waaronder een ongelooflijk muterende cello – die quasi bionisch aandoet met zijn onzichtbare elektronische componenten, geïntegreerd in zijn klankkast –, om als het ware te spelen over de technologische sporen gebrand in het DNA van nieuwe generaties.

Zondag 25 Oktober **Sunday 25 October**

A testimony to the sonorities of our time and to our musically fragmented world, *Laps Upgrade 2.0* is part of a suite dedicated to the LAPS ensemble, a work in progress begun two years ago. Situated between *PLS Ap download (Please application download - 2014)* and *Laps Init 1.0 (2013)* on the one hand and between *J-Pop Laps* and *Laps Crash* (premieres planned in 2016) on the other, this piece acts as a delicate transition. Having a more restrained energy than its neighbours, *Laps Upgrade 2.0* is meant to be less tumultuous. It uses certain commonplaces from pop music in order to transcend them and to open some windows onto a multicultural sonic world as it comes into being. Thus, 'Easy listening' and distortions share the temporal space and timbres, as if narrating for us the transformations from a materialistic world to an ideal one, and vice versa. An 'upgrade' thus, to a sonic and geographical elsewhere, all the more so since the piece which follows is largely an echo of Eastern popular music, a favourite genre of the composer's. [Claude Ledoux]

In Japan, the big demonstration has not been held for over 50 years. These days, many things happened in Japan especially after the Tsunami in 2011 and we had to think more earnestly about our principles. And people began to insist against politics and hold demonstrations sometimes.

By the way, there is a lyric of an old song. This is the song of opposition to war which was written in 1960's. As I read this, I feel nothing has changed for these 50 years. People keep making weapons still now and many people grieve the loss of many things. Can we notice before we would destroy the world, or the earth itself? In this lyric, there are words, "the answer is in the wind".

Claude Ledoux: *Laps Upgrade 2.0*

wereldcreatie | world premiere

Deze compositie is een getuigenis over de klanken van onze tijd en onze muzikaal gefragmenteerde wereld. *Laps Upgrade 2.0* maakt deel uit van een reeks gewijd aan LAPS ensemble, een 'work in progress' dat twee jaar geleden begon. Gesitueerd tussen *PLS Ap download (Please application download - 2014)* en *Laps Init 1.0 (2013)* aan de ene kant, en *J-Pop Laps* en *Laps Crash* (premieres gepland in 2016) aan de andere kant, fungeert deze compositie als een delicate transitie. Met een meer ingetogen energie dan de andere compositie is *Laps Upgrade 2.0* bedoeld minder tumultueus te zijn. Het werk maakt gebruik van bepaalde stereotypen uit de popmuziek om ze nadien te overstijgen en een zo een blik te werpen op een multiculturele klankwereld zoals die tot stand komt. 'Easy-listening' en vervormingen delen zo de tijdelijke ruimte en timbres, alsof ze de transformaties van een materialistische wereld naar een ideale wereld voor ons vertalen, en vice versa. Een 'upgrade' dus, naar een sonisch en geografisch 'elders', temeer omdat het stuk dat volgt grotendeels een echo van populaire muziek uit het Oosten is, een favoriet genre van de componist. [Claude Ledoux]

Tomoko Fukui: *Singin' in the wind*

2015

De laatste 50 jaar werd geen grote demonstratie gehouden in Japan. Vandaag de dag gebeuren veel zaken in Japan, zeker na de tsunami in 2011, waardoor we ernstiger zijn moeten gaan nadenken over onze principes. De bevolking begon zich ook te verzetten tegen de politiek en hield soms protestacties.

Er is een lyrische tekst van een oud lied dat in de jaren '60 werd geschreven als protest tegen oorlog. Wanneer ik deze tekst lees, heb ik het gevoel dat er de laatste 50 jaar niets is veranderd. Mensen maken nog steeds wapens en rouwen nog steeds om veel zaken. Kunnen we hier aandacht voor vragen vooraleer we de wereld en aarde vernietigen? In deze tekst raakten de woorden 'the answer is in the wind' me.

LAPS ensemble

When I began to compose this piece, I had the image which people are stepping to find the answer in the wind. I can say this piece is like an answer song of that old song.

In this piece, I tried to make the context which many voices appear and disappear one after another here and there. Though this is very simple idea, I had to find individual sound to make polyphony clear. If you will listen to each sound carefully, you would find the polyphony of timbre as stereophonic. [Tomoko Fukui]

The title of this piece means "I laugh/I sob". I composed this concert poem, for TanaCello, ensemble and two electronic musicians, as a homage to the Peruvian artist Jorge Eduardo Eielson. Inspired by one of his poems entitled "Corps Divisé", I constructed a fragmented, non-linear form. The expressive alternation of two states of being described by the poet, the smile and the sob, part of the complexity of being, also evoked all the states in between for me. These states, oscillating like hybrid, non-defined states, filled me with their enigmatic dimension. A poet, painter, composer, writer, sculptor and inventor, Jorge Eduardo Eielson refused to be labeled as belonging to any one artistic discipline, affirming his freedom in the face of the expressive boundaries imposed by established conventions. The central idea of this "poème concertant" thus hinges on the idea of the "body" and the elements it is composed of. The place of the soloist is called into question. Far from representing the 19th-century legacy of the heroic, "Caudillist" character, I take inspiration from a soloist's body being manipulated and composed of other actors – a soloist conceived of as a being hybridized by the ensemble. [Juan Arroyo]

Toen ik begon aan deze compositie, had ik het beeld voor ogen van mensen die stappen op zoek naar een antwoord in de wind. Deze compositie is een antwoord op dat oude lied.

In dit werk heb ik geprobeerd de vele stemmen die hier en daar verschijnen en weer verdwijnen te verwerken. Hoewel dit een eenvoudig idee is, moest ik een eigen klank vinden om de polyfonie duidelijk te maken. Als je aandachtig naar iedere klank luistert, zal je de polyfonie van het timbre als stereofonie ervaren. [Tomoko Fukui]

Juan Arroyo: *SONRÍO/SOLLOZO*

2015

De titel van dit werk betekent 'ik lach/ik ween'. Ik componeerde dit werk voor hybride cello, ensemble en twee elektronische muzikanten; als een hommage aan de Peruviaanse artiest Jorge Eduardo Eielson. Geïnspireerd door zijn gedicht *Corps Divisé*, construeerde ik een gefragmenteerde non-lineaire vorm. De expressieve alternatie tussen twee emoties beschreven door de dichter – de lach en de snik, deel van de complexiteit van het zijn – riepen bij mij ook alle emoties tussenin op. Deze affecten, oscillerend zoals hybride, niet-gedefinieerde emoties, vervulden mij met hun raadselachtige dimensie. Een dichter, schilder, componist, schrijver, beeldhouwer of uitvinder: Jorge Eduardo Eielson weigerde gecategoriseerd te worden in één artistieke discipline, daarmee zijn vrijheid bevestigend in een maatschappij van expressieve grenzen opgelegd door gevestigde conventies. Centraal in deze 'poème concertant' staat de idee van het 'lichaam' en de elementen waaruit dat bestaat. De plaats van de solist wordt in twijfel getrokken. Ver verwijderd van de 19e-eeuwse erfenis van het heroïsche, 'Caudillistische' karakter, put ik inspiratie uit het lichaam van een solist dat gemanipuleerd en samengesteld wordt door andere actoren – een solist opgevat als een wezen gehybridiseerd door het ensemble. [Juan Arroyo]

Zondag 25 Oktober **Sunday 25 October**

Soetezaal, 20.30u | 8.30p.m.

Elizabeth Keusch

sopraan | soprano

Mark Andre

Iv I

2010

[25']

Yukiko Sugawara

piano

Frederik Neyrinck

Kandinsky-Etüde

4 - 5 Observationen - 2 Improvisationen

wereldcreatie | world premiere

[13']

COM Transit

Helmut Lachenmann

Got Lost

2007-2008

[30']

Inleiding 19.45u | 7.45p.m. **Intro** Pauline Driesen

Iv is a cycle of chamber music pieces, which addresses the issue of introversion. Three groups of materials form the base of the fragmentation: inharmonious, harmonious and noisy sounds. This creates unexpected inner worlds of sound through various sound spaces and families that build up the tension of the piece. I(ntro)v(ersion) relates to the compositional representation of existential and metaphysical representations. [Mark Andre]

Mark Andre: *Iv 1*

2010

Iv is een cyclus van kamermuziekwerken, waarbij de problematiek van introversie centraal staat. Drie groepen van materiaal liggen aan de grondslag van de versnippering: disharmonische, harmonieuze en lawaaierige geluiden. Dit creëert onverwachte innerlijke klankwerelden door verschillende klankruimten en -families die de spanningsboog van het stuk opbouwen. De I(ntro)v(ersion) heeft betrekking op de compositorische representatie van existentiële en metafysische voorstellingen. [Mark Andre]

Frederik Neyrinck: *Kandinsky-Etude 4 - 5 Observationen - 2 Improvisationen*

wereldcreatie | world premiere

8 Klangbilder in 4 Fragmenten

Fragment A

Observation 1	G. Seurat, le noeud noir
Improvisation A	Impro mit Niki, Klavierstimme
Observation 2	P. Cézanne, Mont Ste.Victoire I

Fragment B

Kandinsky-Etude IVa	Point et Résonances II
Observation 3	E. Degas, Paysage no.1
Kandinsky-Etude IVa'	Point et Résonances II'
Improvisation B	Impro mit Niki, Kontrabasstimme
Kandinsky-Etude IVb	Ligne et Résonances III

Fragment C

Observation 4a	E. Degas, Femme assise par terre
Observation 4b	B. De Bruyckere, Inge

Fragment D

Observation 5	E. Degas, Paysage no.2
---------------	------------------------

Zondag 25 Oktober Sunday 25 October

The work *Kandinsky-Etüde 4 - 5 Observationen - 2 Improvisationen* for piano solo brings together several lines from earlier compositions.

The idea of a miniature cycle (like previous works for piano solo, *Aphorismes* and *5 Klee-Miniaturen*) is now combined with the larger form of a through-composed, four-movement work. The miniatures follow each other without stopping, and by interrupting each other they create a new formal principle.

The *Kandinsky-Etüde IV*, the central part of this work, is based on Wassily Kandinsky's *Punkt und Linie zu Fläche*, in which he elaborates on the idea of resonating material in several ways.

The various opportunities for resonance are also used throughout the entire work, by blocking several keys in the bass register, as well as frequently using the 'sostenuto' pedal, to arrive at a differentiated and varied sonic end result.

[Frederik Neyrinck]

In het werk *Kandinsky-Etüde 4 - 5 Observationen - 2 Improvisationen* voor piano solo komen verschillende lijnen van vorige composities samen.

Het idee van een miniaturencyclus (zoals bij vroegere werken voor piano solo: *Aphorismes* of *5 Klee-Miniaturen*) wordt nu gecombineerd met de grotere vorm van een doorgecomponeed, vierdelig werk. De miniatures worden zonder pauze naast elkaar geplaatst, onderbreken elkaar en creëren zo een ander vormprincipe.

De *Kandinsky-Etüde IV*, het hoofdbestanddeel van dit werk, is gebaseerd op *Punkt und Linie zu Fläche* van Wassily Kandinsky, waarin op verschillende manieren het idee van resonerend materiaal wordt uitgewerkt.

Het gebruik van verschillende mogelijkheden van resonanties is overigens bepalend doorheen het volledige werk. Hiervoor worden enkele toetsen in het basregister geblokkeerd en wordt er ook veelvuldig gebruik gemaakt van de 'sostenuto'-pedaal, om zo tot een gedifferentieerde en verschillend klankresultaat te komen.

[Frederik Neyrinck]

Helmut Lachenmann: *Got Lost*

2007-2008

In *Got Lost*, his sole composition for the traditional setting of "voice and piano", Helmut Lachenmann combines three rather heterogeneous texts that are perhaps "god-less" but that certainly "got lost": four rhyming lines from Friedrich Nietzsche, Fernando Pessoa's poem "Todas as cartas de amore sao ridiculas" (All love letters are ridiculous) – and a succinct English-language note that bemoans the loss of a laundry basket, which is what actually gives the work its name.

"Three only seemingly incompatible texts, stripped of their pathos-laden, poetic and profane diction, are sent from the same sound source – a soprano voice singing 'in whatever way' – into a

In *Got Lost*, zijn enige compositie voor de traditionele bezetting van stem en piano, combineert Helmut Lachenmann drie nogal heterogene teksten die misschien 'god-loos' zijn, maar zeker 'verloren' zijn: vier rijmende zinnen van Friedrich Nietzsche, Fernando Pessoa's gedicht "Todas as cartas de amore sao ridiculas" ("alle liefdesbrieven zijn belachelijk") – en een beknopte Engelstalige klaagnote over het verlies van een wasmand, waaraan de compositie ook zijn titel heeft te danken.

Helmut Lachenmann zegt hierover: "Three only seemingly incompatible texts, stripped of their pathos-laden, poetic and profane diction, are sent from the same sound source – a soprano

Elizabeth Keusch | Yukiko Sugawara

intervallically ever-changing field of sound, reverberation and movement. Calling out, playfully, ‘warbling’ and lamenting arioso: they interrupt and pervade one another, thus marking out a space that ultimately remains foreign to them, and in which – as in all my compositions – music reflects upon itself with ‘expression’-less joviality, thus showing its awareness of the transcendent, god-less message of ‘ridicolas’ that unifies these three texts.” [Helmut Lachenmann]

voice singing ‘in whatever way’ – into a intervallically ever-changing field of sound, reverberation and movement. Calling out, playfully, ‘warbling’ and lamenting arioso: they interrupt and pervade one another, thus marking out a space that ultimately remains foreign to them, and in which – as in all my compositions – music reflects upon itself with ‘expression’-less joviality, thus showing its awareness of the transcendent, god-less message of ‘ridicolas’ that unifies these three texts.” [Helmut Lachenmann]

sofamomenten in het STUKcafé on the sofa in the STUKcafé

Tussen de concerten door is er tijd om van gedachten te wisselen over de staat van de hedendaagse muziek op de sofa in het STUKcafé.

In between the concerts there is time to kick back on the sofa in the STUKcafé and exchange ideas about the state of contemporary music.

Sofamoment 1:

Zaterdag 24 Oktober Saturday 24 October
16u | 4p.m.

Componeren vandaag | Composing today

Enkele van de aanwezige componisten schuiven bij op de sofa in het STUKcafé. De babbel gaat over de taak en uitdagingen van een hedendaagse componist.

Several of the composers present will slide over on the sofa in the STUKcafé. They will discuss the duty and challenges of a contemporary composer.

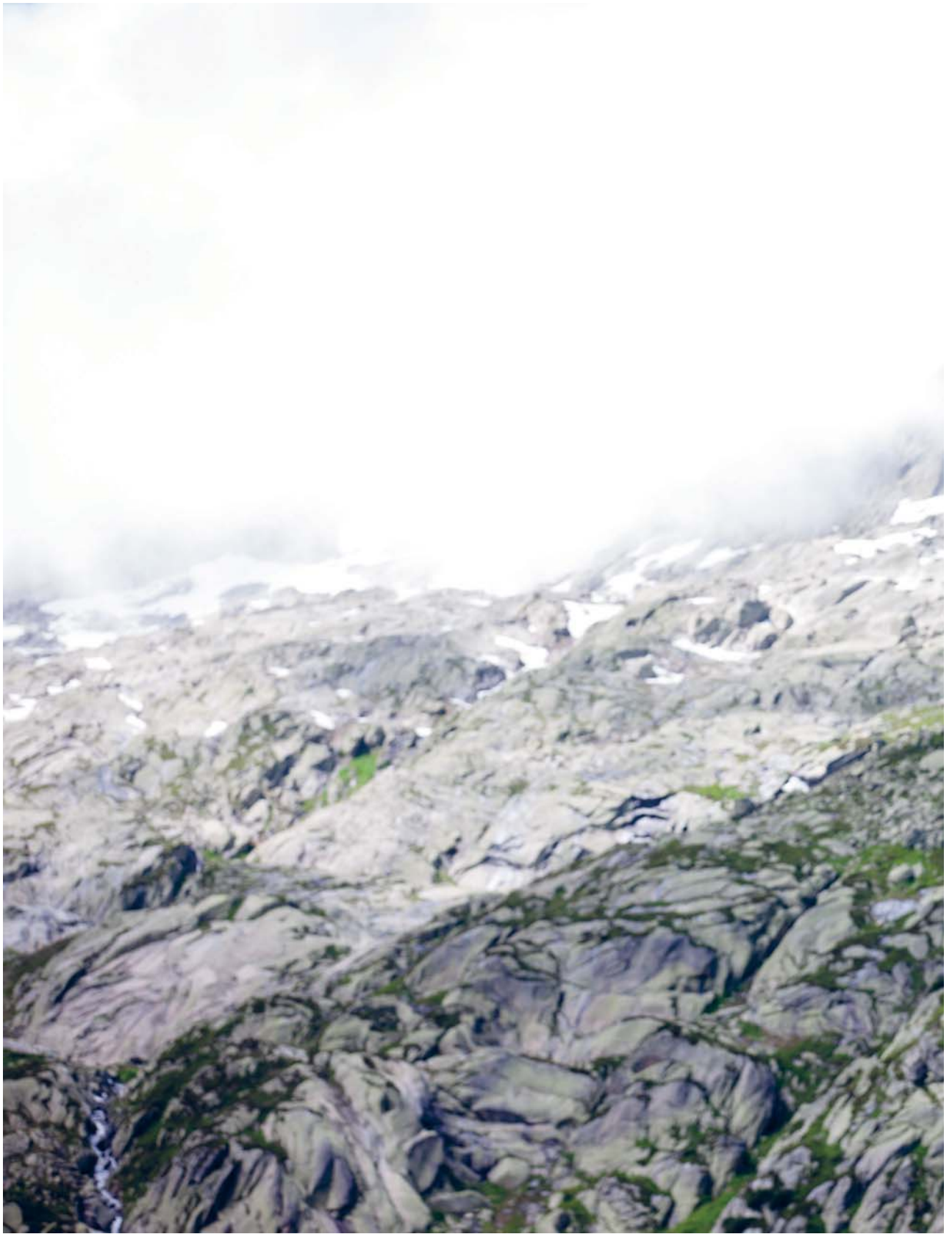
Sofamoment 2:

Zondag 25 Oktober Sunday 25 October
15.30u | 3.30p.m.

Muziekeducatie | Music education

Vanuit de comfortabele zetels in het STUKcafé buigen een aantal ervaringsdeskundigen zich over wat nieuwe muziek voor jonge mensen kan betekenen.

From their comfy chairs in the STUKcafé, several experts will discourse on what new music can mean for young people.

Biografieën | Biographies

PETER ABLINGER

Peter Ablinger werd geboren in Schwanenstadt, Oostenrijk in 1959. Hij begon zijn studies in de grafische kunst maar werd geënthousiasmeerd door de free jazz, en studeerde daarna compositie bij Gösta Neuwirth en Roman Haubenstock-Ramati in Graz en Wenen. Sinds 1982 woont hij in Berlijn, waar hij tal van festivals en concerten initieerde en dirigeerde. In 1988 richtte hij het Ensemble Zwischentöne op. Hij was gastdirigent van Klangforum Wien, United Berlin en het Insel Musik Ensemble. Sinds 1990 werkt Peter Ablinger als freelance musicus. Sinds 2012 is hij lid van de Academie van Beeldende Kunsten in Berlijn en onderzoeksprofessor aan de Universiteit van Huddersfield. "Peter Ablinger is one of the few artists today who uses noise without any kind of symbolism - not as a signifier for chaos, energy, entropy, disorder, or uproar; not for opposing something, or being disobedient or destructive; not for everything, for eternity, or for what-have-you. As in all these cases of music deliberately involving noise, noise is the case, but for Ablinger: this alone. Peter Ablinger has also come a long way in questioning the nature of sound, time, and space (the components usually thought central to music), and his findings have jeopardized and made dubious conventions usually thought irrefutable. These insights pertain to repetition and monotony, reduction and redundancy, density and entropy." (Tekst: Christian Scheib, Bill Dietz)

Peter Ablinger was born in Schwanenstadt, Austria in 1959. He began studying graphic arts and was enthused by free jazz, but completed his studies in composition with Gösta Neuwirth and Roman Haubenstock-Ramati in Graz and Vienna. Since 1982 he has lived in Berlin, where he has initiated and conducted numerous festivals and concerts. In 1988 he founded the Ensemble Zwischentöne. He has been guest conductor of Klangforum Wien, United Berlin and the Insel Musik Ensemble. Since 1990 Peter Ablinger has worked as a freelance musician. Since 2012 he is member of the Academy of Arts Berlin and research professor at the University of Huddersfield. "Peter Ablinger is one of the few artists today who uses noise without any kind of symbolism - not as a signifier for chaos, energy, entropy, disorder, or uproar; not for opposing something, or being disobedient or destructive; not for everything, for eternity, or for what-have-you. As in all these cases of music deliberately involving noise, noise is the case, but for Ablinger: this alone. Peter Ablinger has also come a long way in questioning the nature of sound, time, and space (the components usually thought central to music), and his findings have jeopardized and made dubious conventions usually thought irrefutable. These insights pertain to repetition and monotony, reduction and redundancy, density and entropy." (Text: Christian Scheib, Bill Dietz)

MARK ANDRE

Mark Andre, geboren in Parijs in 1964, creëert in zijn muziek existentiële ervaringen voor de luisteraar, ruimtes gekenmerkt door subtiel, minutieus uitgewerkte processen van transformaties. Zijn kamermuziekwerken, delicaat en geconcentreerd, zijn door het Hamburger Abendblatt beschreven als "akoestische kaarthuizen die geen wind omver kan blazen". In zijn orkestwerken toont de praktiserende protestant zich ook als een gevoelige ontdekkingsreiziger van klank, geleid door de spirituele dimensie van het creatieve proces.

Mark Andre, born in Paris in 1964, creates in his music existential experiences for the listener, spaces characterised by subtle, minutely worked-out processes of transformation. His chamber works, delicate and concentrated, have been described by the Hamburger Abendblatt as "acoustic houses of cards that no wind can blow down". In his orchestral works, the practicing Protestant also shows himself to be a sensitive explorer of sound, guided by the spiritual dimension of the creative process.

GEORGES APERGHIS

Georges Aperghis is een Griekse componist geboren in Athene in 1945, hij woont en werkt in Parijs sinds 1963. Zijn concertmuziek omvat een grote reeks instrumentale en vocale solowerken (waaronder zijn meesterwerk *Récitations* uit 1978), waarbij theatrale elementen hier en daar werden geïntroduceerd. Zijn kamermuziek - zowel orkestraal, vocaal als instrumentaal - is vele stukken rijk en gecomponeerd voor een breed scala van uitvoerende ensembles. Zijn operacomposities kunnen worden beschouwd als een synthese van zijn muzikaal theater en zijn concertmuziek: de tekst is hier het verenigende en beslissende element, de zangstem is de belangrijkste drager van expressie. Een vruchtbaar componist met een nooit eindigende inventiviteit: Georges Aperghis bouwt zo aan een zeer persoonlijk corpus van composities, ernstig en humoristisch tegelijk, geworteld in traditie evenals vrij van institutionele beperkingen. Vakkundig verkent hij onverwachte horizonten binnen de vitaliteit en het comfort van zijn performers, hij verzoent deskundig klank met het visuele, waarbij hij onderwerpen aansnijdt ingebed in de tragische of bespottelijke aspecten van zijn tijd.

Georges Aperghis is a Greek composer born in Athens in 1945, he has lived and worked in Paris since 1963. His concert music includes a large series of instrument or vocal solo pieces (among them is his masterpiece *Récitations*, 1978), introducing theatrical elements here and there, sometimes purely gestural. His chamber music, either orchestral, vocal, or instrumental, is rich in many pieces composed for a wide variety of performing ensembles. His opera works, a third domain of activity, may be considered a synthesis of his musical theater and concert music; here, the text is the unifying and decisive element, and the singing voice is the main vector of expression. A prolific composer with a never-ending inventiveness, Georges Aperghis is building a very personal corpus of works, serious and humorous at the same time, rooted in tradition as well as free of institutional constraints. Knowledgeably opening up unexpected horizons of vitality and ease for his performers, he skillfully reconciles the sound and the visual, as much as he broaches issues embedded in the tragic or derisive aspects of his time.

JUAN ARROYO

Juan Arroyo is een van de belangrijkste Peruaanse componisten van zijn generatie. In 2013 kreeg hij de opdracht van het Franse ministerie van cultuur om een nieuw werk te componeren getiteld *SAMA* dat door ensemble Proxima Centauri werd gecreëerd op het Festival Novart te Bordeaux. De Fondation Salabert bekroonde hem met de Prix de Composition 2013 voor *SELVA*, een choreografie voor drie dansers, orkest en electronics, gepremieerd door het Orchestre des Lauréats du Conservatoire National Supérieur de Paris met dirigent Tito Ceccherini op 4 oktober 2013. Zijn composities werden uitgevoerd door ensembles als Linea, Proxima Centauri, Vortex, Le Quatuor Tana, Red Note, Prime Project, L'Arsenale, Artsound quartet en werden gespeeld op gerenommeerde festivals als Festival Manca, Archipels, Novart, Mixtur, Rhizome, Plug, La Chaise-Dieu en Ars Musica.

Juan Arroyo is one of the principal Peruvian composers of his generation. In 2013, he obtained a *Commande d'État* from the French Ministry of Culture to compose a piece entitled *SAMA*, which was premiered by the ensemble Proxima Centauri at the Festival Novart in Bordeaux. La Fondation Salabert awarded him the Prix de Composition 2013 for *SELVA*, a choreography for three dancers, orchestra and electronics, premiered by l'Orchestre des Lauréats du Conservatoire National Supérieur de Paris, conducted by Tito Ceccherini on 4 October 2013. His works have been performed by such ensembles as Linea, Proxima Centauri, Vortex, Le Quatuor Tana, Red Note, Prime Project, L'Arsenale, Artsound quartet, entre autre, and at renowned festivals such as the Festival Manca, Archipels, Novart, Mixtur, Rhizome, Plug, La Chaise-Dieu and Ars Musica.

VYKINTAS BALTAKAS

Vykintas Baltakas (1972) is een Litouws componist en dirigent die doorheen zijn loopbaan al een erg veelzijdig curriculum wist op te bouwen. Hij reisde Europa rond als componist, dirigent en curator met een grote interesse in avant-garde en elektronische muziek. Een rode draad doorheen zijn werk is en blijft de Oost-Europese volksmuziek. Verschillende van zijn composities vinden hun oorsprong in de klank van authentieke instrumenten uit Litouwen. Baltakas streeft met zijn muziek een uitgesproken communicatie na met de luisteraar, wat zich ook vertaalt in vaak poëtische programmatoclichtingen en kleurrijke beschrijvingen van zijn eigen werk. In 2008 gaf hij een lezing tijdens de Internationale Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt, in 2009 richtte hij zijn eigen ensemble Lithuanian Ensemble Network (LEN) op.

Born in Vilnius in 1972, Vykintas Baltakas already caught attention as a musician and leader of two vocal ensembles, as well as a competition award winner, before studying composition with Wolfgang Rihm and conducting with Andreas Weiss in Karlsruhe from 1993 to 1997. He subsequently studied in Paris at the Conservatoire National Supérieur and took a one year course at IRCAM. Conductors and composers make up two sides of the coin for the busiest of musicians. "One composes through playing, one plays through composing," he says - an attitude shared by Peter Eötvös who was his teacher between 1994 and 1997. In the meantime he is a regular guest at festivals and with ensembles throughout Europe. Institutions that have commissioned works by Baltakas include the WDR Symphony Orchestra, the Munich Biennale, the Wiener Festwochen/Klangforum Wien, the Ensemble Modern and the Bavarian Radio Symphony Orchestra/ musica viva.

Vykintas Baltakas has in recent years conducted renowned orchestras such as the RSO and dso Berlin, the Bavarian Radio Symphony Orchestra and the WDR Symphony Orchestra as well as ensembles including Ensemble Resonanz, the Ensemble Modern and Scharoun Ensemble. He has also collaborated with composers such as Karlheinz Stockhausen, Georg Friedrich Haas and Dieter Schnebel. In 2009 he founded the Lithuanian Ensemble Network (LEN) of which he is the driving force.

PIERLUIGI BILLONE

Pierluigi Billone werd geboren in Italië in 1960, maar leeft nu in Wenen. Hij studeerde compositie bij Salvatore Sciarrino en Helmut Lachenmann. Zijn muziek werd uitgevoerd door ensembles als Klangforum Wien, Ensemble Intercontemporain, Ensemble Modern, Ensemble Recherche, Instant Donné, Ensemble Contrechamps en andere.

"...his radical methods have led him to explore uncharted soundworlds and to develop idiosyncratic instrumental and vocal techniques. Nevertheless, the concurrent roots of these sources of inspirations lie in an archaic world - a sacred universum - where, as if for him, the most progressive standpoint of modernity would be when music itself reaches its own phenomenal essence." (Philippe Albéra)

Born in 1960 in Italy, Pierluigi Billone lives in Vienna. He studied composition with Salvatore Sciarrino and Helmut Lachenmann. Billone's music has been performed by ensembles such as Klangforum Wien, Ensemble Intercontemporain, Ensemble Modern, Ensemble Recherche, Instant Donné, Ensemble Contrechamps and others.

"...his radical methods have led him to explore uncharted soundworlds and to develop idiosyncratic instrumental and vocal techniques. Nevertheless, the concurrent roots of these sources of inspirations lie in an archaic world - a sacred universum - where, as if for him, the most progressive standpoint of modernity would be when music itself reaches its own phenomenal essence." (Philippe Albéra)

LUC BREWAEYS

Luc Brewaeys (1959) studeerde compositie bij André Laporte in Brussel, bij Franco Donatoni in Siena en bij Brian Ferneyhough in Darmstadt. In de vroege jaren 1980 had hij regelmatige contacten met Iannis Xenakis in Parijs. Sinds 1985 werkt hij als muziekregisseur bij de Vlaamse Radio. Hij kreeg verschillende prijzen in binnen- en buitenland, waaronder de Prix de Musique Contemporaine du Québec voor zijn volledig werk. Luc Brewaeys krijgt veel opdrachten in België en in het buitenland. Hij schreef onder meer acht symfonieën, twee strijkkwartetten, kamermuziek en solowerken, maar ook elektroakoestische muziek. In 2007 werd zijn eerste opera *L'uomo dal fiore in bocca* gecreëerd en zeer goed onthaald. Naar aanleiding van zijn vijftigste verjaardag werden in 2009 tal van concerten rond zijn rijke oeuvre op touw gezet. Van 1998 tot 2000 was Brewaeys professor compositie en orkestratie aan het Conservatorium te Gent, en in het voorjaar van 2009 was hij in residentie in Montreal waar hij masterclasses gaf aan McGill University, de Université de Montréal en het Conservatoire de Montréal. In oktober 2009 werd hij aangesteld als gastprofessor compositie aan het Conservatorium te Rotterdam. In 2013 werd hij door Klara uitgeroepen tot Musicus van het jaar.

Luc Brewaeys (1959) studied composition with André Laporte in Brussels, Franco Donatoni in Siena and with Brian Ferneyhough in Darmstadt. He met regularly with Iannis Xenakis in the early 1980s. Since 1985 he has worked as a music director for the Flemish Radio. He has won awards in Belgium and abroad, including the Prix de Musique Contemporaine du Québec for his complete oeuvre. Brewaeys has had many commissions from both within Belgium and outside. His works include eight symphonies, two string quartets, chamber and solo pieces, as well as electro-acoustic music. In 2007 his first opera *L'uomo dal fiore in bocca* had its premiere. Many concerts were given to honour his fiftieth birthday in 2009, celebrating his rich and abundant oeuvre. From 1998 to 2000 Brewaeys was a professor of composition and orchestration at the Conservatory in Ghent, and in the spring of 2009 he was in residence in Montreal where he gave master classes at McGill University, the Université de Montréal and the Conservatoire de Montréal. In 2009 he was hired as a guest professor of composition at the Rotterdam Conservatory. In 2013, the Flemish Classical Radio station Klara honoured him as Musician of the year.

ANTHONY CHEUNG

Anthony Cheung (1982, San Francisco) is een Amerikaanse componist en pianist. Als een performer en pleiter voor nieuwe muziek, is hij artistiek directeur van het Talea Ensemble, dat hij mee oprichtte in 2007. Hij schrijft muziek in opdracht van het Ensemble Modern, Ensemble Intercontemporain, New York Philharmonic, Frankfurt Radio Symphony Orchestra, Scharoun Ensemble Berlijn, en zijn muziek wordt ook uitgevoerd door Le Nouvel ensemble Moderne, Linea, het Chicago Symphony's MusicNOW ensemble, de Minnesota Orchestra, Orchestre Philharmonique de Radio France en anderen.

Hij heeft prijzen ontvangen van de American Academy of Arts and Letters en ASCAP, en won de eerste prijs in de zesde Internationale Dutilleux Competition (2008), evenals een Rome Prize van de American Academy in Rome (2012). Van 2015-17 is hij de Daniel R. Lewis Young Composer Fellow van het Cleveland Orchestra.

Anthony Cheung (born 1982, San Francisco) is a composer and pianist. As a performer and advocate for new music, he is Artistic Director of the Talea Ensemble, which he cofounded in 2007. His music has been commissioned by the Ensemble Modern, Ensemble Intercontemporain, New York Philharmonic, Frankfurt Radio Symphony Orchestra, Scharoun Ensemble Berlin, and also performed by Le Nouvel Ensemble Moderne, Linea, the Chicago Symphony's MusicNOW ensemble, the Minnesota Orchestra, Orchestre Philharmonique de Radio France, and the French National Orchestras of Lille and Lorraine, among others.

He has received awards from the American Academy of Arts and Letters and ASCAP, and first prize in the Sixth International Dutilleux Competition (2008), as well as a Rome Prize from the American Academy in Rome (2012). He has also received commissions from the Koussevitzky and Fromm foundations. From 2015-17, he is the Daniel R. Lewis Young Composer Fellow of the Cleveland Orchestra.

GUY DE BIÈVRE

Guy De Bièvre (*Brussel) heeft geen conservatoriumopleiding gevolgd en is als componist, geluidskunstenaar en uitvoerend musicus dan ook volledig autodidact. Hij verrichtte in 2003-2004 onderzoek naar stationaire klanken in een stedelijke geluidsomgeving aan de Jan Van Eyck Academie in Maastricht en behaalde in 2012 een doctoraat over open vorm aan de Brunel University in Londen. In het verleden was hij verbonden aan de Gentse organisatie Stichting Logos.

Composities van De Bièvre werden uitgevoerd door internationaal erkende musici als Guy Klucevsek, Seth Josel, Anne La Berge en ensembles als Zivatar Trio, Trio Scordatura en ZWERM. Zelf bespelde hij elektrische gitaar, lap steel gitaar en/of computer bij o.a. Peter Zummo, Anne La Berge, Tom Hamilton en Phill Niblock. Er verschenen reeds verschillende cd's met eigen werk, zoals *Bending The Tonic (Twice)* (2005) en *Very Slow Disco Suite* (2007). De artistieke bezigheden van De Bièvre beperken zich niet alleen tot componeren en uitvoeren: hij engageert zich ook als organisator en curator op het gebied van geluidskunst. Van 2002 tot 2007 was hij bijvoorbeeld curator van de reeks *Earwitness* van het CCNOA in Brussel en in 2012 werkte hij samen met mediakunstenaar Sofia Bustoiff aan een audiovisuele documentaire over de geluidskunst pionier Leif Brush. Momenteel is De Bièvre gastdocent aan het RITS in Brussel en aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten in Gent. (tekst MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek])

Guy De Bièvre describes himself as a composer, arranger, musician, sound engineer, sound designer and sound art curator. Currently he is active as a performer (guitar and lap steel), which recently resulted in collaborations with composers Phill Niblock, Tom Hamilton and Peter Zummo. As a composer/performer he focuses on open form composition, which was also the topic of the PhD he obtained at the School of Arts, Brunel University, London.

His music has been commissioned and/or performed by musicians such as Guy Klucevsek, Seth Josel, Anne La Berge, The Bozza Mansion Project, Gene Carl, Annette Sachs, Zivatar Trio, Zwerm and various local and international organizations. 'Polka Dots and Laser Beams' was recorded by Guy Klucevsek and the Ain't Nothin' But a Polka Band and issued on CD on the Japanese Eva label (and soon to be re-issued on the Starkland label) and the Italian Pierrot Lunaire label; *Bending the Tonic* (a double CD) and *The Very Slow Disco Suite* were issued by Canal Street Records; other works have been recorded and broadcasted by the Flemish Public Radio. In 2002 a collaboration with Phill Niblock was published on the Ringtones CD (Touch).

FRÉDÉRIC D'HAENE

Frédéric D'haene (1961) groeide op in Kortrijk waar hij ook zijn eerste muziekonderricht kreeg alvorens naar het Conservatorium van Gent te trekken. Om te kunnen studeren bij Frederic Rzewski en Walter Zimmerman ging hij naar de universiteit van Luik, waar hij ook begeleid werd door Henri Pousseur en Vinko Globokar. In 1986 behaalde hij bovendien een diploma musicologie met een verhandeling over Webers Variationen für Orchester. Gebeten door de nieuwe muziek woonde hij in 1988 de Internationale Ferienkurse für Neue Musik bij in Darmstadt. Na enkele jaren lesgeven aan diverse instellingen besloot hij zich volledig toe te leggen op het componeren. Hij werkt voornamelijk in opdracht en zijn muziek werd uitgevoerd door talloze muzikanten en ensembles zoals James Wood, Frederic Rzewski, Wibert Aerts, Marianne Schroeder, Claude Coppens, ChampdAction, Contrechamps, Ensemble Modern, Danel Quartet, Q-02, het Collectief en Musiques Nouvelles. D'haene integreert alle mogelijke materiaaltypes in zijn muziek, zowel in traditionele vormen als op een experimentele manier. Zijn muziek wil pluralistisch zijn.

Frédéric D'haene (1961) grew up in Kortrijk, where he had his first music lessons before attending the Conservatory of Ghent. He entered the University of Liege in order to study with Frederic Rzewski and Walter Zimmerman, and was supervised there by Henri Pousseur and Vinko Globokar. In 1986 he also received a degree in musicology for his thesis on Weber's Variations für Orchester. In 1988, bitten by the new-music bug, he attended the Internationale Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt. After several years of teaching in various institutions, he decided to devote himself completely to composing. Most of his work has been commissions, and his music has been performed by many soloists and ensembles such as James Wood, Frederic Rzewski, Wibert Aerts, Marianne Schroeder, Claude Coppens, ChampdAction, Contrechamps, Ensemble Modern, Danel Quartet, Q-02, Collectief and Musiques Nouvelles. D'haene integrates all possible types of material in his music, in both traditional forms as well as experimentally. His music aims to be pluralistic.

TOMOKO FUKUI

Componiste Tomoko Fukui werd uitgenodigd door en schreef in opdracht van de Internationale Ferienkurse für Neue Musik, Darmstadt (Duitsland), International Music Festival in Melbourne (Australië), La Biennale di Venezia (Italië), Takefu International Music Festival (Japan), Pan Music Festival (Zuid-Korea), Maerz Musik in Berlijn en ECLAT Festival Neue Musik Stuttgart (Duitsland), enz.

Haar werken werden ook geselecteerd voor de ISCM World Music Days in Hong Kong 2001, Zagreb 2005 en Oostenrijk-Slovakia 2013. Fukui werd bekroond in de compositiesectie (orkestwerken en kamermuziekwerken) van de Music Competition van Japan en ontving de Akiyoshidai International Compositional Prize, en de Scholarship Prize van Darmstadt. Daarnaast is Fukui ook actief als dirigent van concerten gehouden in binnen- en buitenland. Sinds 2001 leidt zij het ensemble next mushroom promotion, een hedendaags muziekensemble en haar radicale project lokte heel wat aandacht. Het ensemble was te gast op verschillende internationale festivals en creëerde al vele werken van Japanse componisten. In 2005 ontving ze de Keizo Saji Prize voor haar uitvoering van werk van Toshio Hosokawa van de Suntory Foundation for Arts. Fukui werd geboren in 1960 in Kyoto, Japan. Ze studeerde literatuur, dans, bibliothecaris, piano en compositie. En soms was ze aan het zingen op straat.

Tomoko Fukui has been invited and commissioned by Internationale Ferienkurse für Neue Musik, Darmstadt (Germany), International Music Festival in Melbourne (Australia), La Biennale di Venezia (Italy), Takefu International Music Festival (Japan), Pan Music Festival (South Korea), Maerz Musik in Berlin, and ECLAT Festival Neue Musik Stuttgart (Germany), etc. Also her piece was selected for ISCM World Music Days in Hong Kong 2001, Zagreb 2005, and Austria-Slovakia 2013. She was also awarded in the composition section (Orchestral works and chamber music works) in the Music Competition of Japan and received Akiyoshidai International Compositional Prize, and "Scholarship Prize" of Darmstadt among others. She is also active as a director of concerts held at home and abroad. Since 2001, she has been leading the ensemble next mushroom promotion, a contemporary music performing group, and her radical project has attracted attention. The 8th Concert of Toshio Hosokawa's Works which she produced received "Keizo Saji Prize" from Suntory Foundation for Arts in 2005. The group has been invited by music festivals in various countries and premiered and introduced many works written by Japanese composers. She was born in 1960 Kyoto, Japan. She learned literature, dancing, librarian, piano before composition. And sometimes she was singing on the street.

GILLES GOBERT

Na zijn studie compositie aan het Koninklijk Conservatorium in Bergen, vervolgde Gilles Gobert zijn studie in België bij Jean-Claude Baertsoen, Jean-Pierre Deleuze en Jean-Marie Rens en in het buitenland bij Helmut Lachenmann, Tristan Murail, Magnus Lindberg, Jonathan Harvey en anderen. Hij studeerde ook elektronische muziek aan het IRCAM (Institut de recherche et coordination acoustique - musique) in Parijs. Hij stichtte laptop duo KNAPP met componist Gilles Doneux en is medeoprichter en lid van het ensemble LAPS. Hij is ook muzikaal directeur van het ensemble voor hedendaagse muziek ON.

After studying composition at the Royal Conservatory in Mons, Gilles Gobert continued his studies in Belgium with Jean-Claude Baertsoen, Jean-Pierre Deleuze and Jean-Marie Rens, and abroad with Helmut Lachenmann, Tristan Murail, Magnus Lindberg, Jonathan Harvey and others. He also studied computer music at IRCAM (Institut de recherche et coordination acoustique - musique) in Paris. He founded the laptop duo KNAPP with composer Gilles Doneux and is a co-founder and member of the ensemble LAPS. He is also the musical director of the contemporary music ensemble ON.

Biografieën | Biographies

ALEXANDER KHUBEEV

Alexander Khubeev werd geboren in 1986 in de stad Perm (Rusland). Hij studeerde af aan het Moscow Tchaikovsky Conservatory in 2011 (compositie bij Yuri Kasparov en Igor Kefalidis), en is er nu postgraduaat student. Alexander Khubeev nam deel aan het International Academy of Moscow Contemporary Music Ensemble (2011, docenten Pierluigi Billone en Franck Bedrossian) en volgde masterclasses gegeven door Russische en buitenlandse componisten zoals Beat Furrer, Ivan Fedele, Chaya Czernowin, Mark Andre, Klaus Lang en anderen.

Alexander Khubeev won prijzen in Italië, VS, Rusland en Oekraïne. Zijn muziek wordt gespeeld op concerten en festivals in Italiaanse, Franse, Duitse, Nederlandse, Spaanse, Russische en Oekraïense steden (Diaghilev Festival, Other Space, Contrasts, Moscow Autumn, Le Notti Ritrovate, Pharos International Contemporary Music Festival, Moscow Forum, Venice Biennale, Gaudeamus Musicweek). Zijn muziek wordt uitgezonden op radio France Musique, Russische Radio en anderen. Hij is lid van de Unie van Russische Componisten.

Alexander Khubeev was born in 1986 in city Perm (Russia). He graduated from Moscow Tchaikovsky Conservatory in 2011 (class of composition of Yuri Kasparov, class of electronic composition of Igor Kefalidis), now he is a post-graduate student of the Moscow Tchaikovsky Conservatory. Alexander Khubeev took part in International Academy of Moscow Contemporary Music Ensemble in Tchaikovsky city (2011, professors – Pierluigi Billone, Franck Bedrossian). Attended master classes given by Russian and foreign composers such as Beat Furrer, Ivan Fedele, Chaya Czernowin, Mark Andre, Klaus Lang and others.

Alexander Khubeev won awards in Italy, USA, Russia and Ukraine. His music is played in concerts and at festivals held in Italian, French, German, Dutch, Spanish, Cyprian, Russian and Ukrainian cities (Diaghilev Festival, Other Space, Contrasts, Moscow Autumn, Le Notti Ritrovate, Pharos International Contemporary Music Festival, Moscow Forum, Venice Biennale, Gaudeamus Musicweek). His music is broadcasted on radio France Musique, Radio of Russia and others. Composer in residence of GAM-ensemble in 2011. Member of Russian Composer's Union.

HELMUT LACHENMANN

Prof. Lachenmann studeerde compositie en muziektheorie bij Johann Nepomuk David en piano bij Jürgen Uhde aan de Staatliche Hochschule für Musik und darstellende Kunst Stuttgart van 1955-58 en compositie bij Luigi Nono in Venetië (1958-60). Later studeerde hij aan het Instituut voor Psychoakoestiek en Elektronische Muziek (IPEM) aan de Universiteit Gent. Hij ontving een eredoctoraat van de Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover in 2001 een eredoctoraat van de Hochschule für Musik Carl Maria von Weber in Dresden in 2010; en een eredoctoraat van de Hochschule für Musik und Tanz in Keulen in 2012. "It is all too easy to dismiss the work of Lachenmann as "musica negativa", in the deprecatory manner that the term was used by Hans Werner Henze in his attack on this composer. What is at play is the fact that Lachenmann's music forces the listener to confront and question their ingrained expectations from and responses to music, in an attempt to extend and further illuminate one's powers of perception. This is far from mere nihilism." (Ian Pace, Musical Times)

Prof. Lachenmann studied composition and music theory with Johann Nepomuk David and piano with Jürgen Uhde at the Staatliche Hochschule für Musik und darstellende Kunst Stuttgart from 1955-58 and composition privately with Luigi Nono in Venice from 1958-60. He later studied at the Instituut voor Psychoacustica en Elektronische Muziek (IPEM) at the Universiteit Gent in 1965. He received an honorary doctorate from the Hochschule für Musik, Theater und Medien Hannover in 2001, an honorary doctorate from the Hochschule für Musik Carl Maria von Weber in Dresden in 2010 and an honorary doctorate from the Hochschule für Musik und Tanz in Cologne in 2012. "It is all too easy to dismiss the work of Lachenmann as "musica negativa", in the deprecatory manner that the term was used by Hans Werner Henze in his attack on this composer. What is at play is the fact that Lachenmann's music forces the listener to confront and question their ingrained expectations from and responses to music, in an attempt to extend and further illuminate one's powers of perception. This is far from mere nihilism." (Ian Pace, Musical Times)

CLAUDE LEDOUX

De composities van Ledoux tonen een aanpak die refereert aan de muzikale synthese om zo de vele kwaliteiten van onze gefragmenteerde wereld uit te drukken. De fascinatie voor het fenomeen van klank heeft de componist aangezet tot akoestische introspecties, geholpen door de recente technologie, computerprogramma's en klanksynthese (echo's van onderzoek naar elektronische muziek aan de studio's van Luik en IRCAM). Zijn interesse in populaire en Oosterse muziek deed hem nadenken over de relatie tussen uitvoerder en instrument doorheen gebaren en muzikale incarnatie.

Zijn liefde voor klanken uit alle windstreken stimuleerde hem tot veldonderzoek in Oostelijke landen (India, Cambodja, Vietnam, Indonesië, Japan) en Zuid-Amerika om hun traditionele muziek te leren. Het muzikale werk van Claude Ledoux synthetiseert deze elementen in een weelderige omgeving met het verlangen het fenomeen van de melodie te vernieuwen, een plaats waar emotie vanuit de ontmoeting van verschillende imaginaire culturen komt.

Ledoux's pieces show an approach calling on musical synthesis in order to express within his compositions the many qualities of our fragmented world. The fascination exercised by the phenomenon of sound has incited the composer to acoustical introspections, helped by recent technology, computer programmes and sound synthesis (echoes of electronic music researches made at the studios of Liege and those of Ircam). His interest in popular music and Eastern music led him to think about the relationship between performer and instrument through gestures and musical incarnation.

Furthermore, his love for the sounds of the world encouraged him to do field researches in Eastern countries (India, Cambodia, Indonesia, Vietnam and Japan) and also in South-America, in order to learn their traditional art of music. Then, the musical work of Claude Ledoux synthesises these different elements in a luxuriant environment with the desire to renew the phenomenon of melody, a place where emotion comes from the meeting of different imaginary cultures.

ALVIN LUCIER

Alvin Lucier werd geboren in 1931 in Nashua, New Hampshire. Hij werkte samen met John Ashbury (Theme) en Robert Wilson (Skin, Meat, Bone). Zijn geluidsinstallatie *6 Resonant Points Along a Curved Wall*, vergezeld de enorme sculptuur *Curved Wall* van Sol LeWitt in Graz in de Zilkha Gallery in januari 2005.

Alvin Lucier was born in 1931 in Nashua, New Hampshire. He was educated in Nashua public and parochial schools, the Portsmouth Abbey School, Yale, and Brandeis and spent two years in Rome on a Fulbright Scholarship. In 1966, along with Robert Ashley, David Behrman and Gordon Mumma, he co-founded the Sonic Arts Union. From 1968 to 2011 he taught at Wesleyan University where he was John Spencer Camp Professor of Music.

Lucier lectures and performs extensively in Asia, Europe and The United States. He has collaborated with John Ashbury (Theme) and Robert Wilson (Skin, Meat, Bone). His recent sound installation, *6 Resonant Points Along a Curved Wall*, accompanied Sol DeWitt's enormous sculpture, *Curved Wall*, in Graz, Austria, and in the Zilkha Gallery, Wesleyan University in January 2005. Recent instrumental works include *Coda Variations* for 6-valve solo tuba; *Twonings* for cello and piano; *Canon*, commissioned by the Bang on a Can All-Stars, and *Music with Missing Parts*, a re-orchestration of Mozart's Requiem, premiered at the Mozarteum, Salzburg in December 2007. *Reflections/Reflexionen*, a bi-lingual edition of Lucier's scores, interviews and writings was published by MusikTexte, Köln. In September 2012 the Wesleyan Press published Lucier's latest book, *Music 109: Notes on Experimental Music*. In 2013 New World Records released a recording of three of Lucier's orchestra works.

Alvin Lucier was awarded the Lifetime Achievement Award by the Society for Electro-Acoustic Music in the United States and received an Honorary Doctorate of Arts from the University of Plymouth, England.

TIM MARIËN

Tim Mariën studeerde aan de Academie voor Muziek-Woord-Dans in Heist-op-den-Berg notenleer, piano, gitaar, muziekgeschiedenis en harmonie. Na de ontdekking van avant-garde componisten zoals Pierre Henry, Luigi Nono en Karlheinz Stockhausen begon hij als tiener te componeren met klankopnamen uit zijn directe omgeving. Hij studeerde musicologie aan de Katholieke Universiteit Leuven, waar hij de muziek in 'extended just intonation' van de Amerikaanse componist Harry Partch (1901-1974) ontdekte. In de Heistse Hnita-hoeve organiseerde hij in 2001 een concert met voor de eerste keer eigen werk. Een jaar later ontmoette hij de Italiaanse componist Salvatore Sciarrino die hem inspireerde om verder deel te nemen aan de wereld van de nieuwe gecomponeerde muziek. De volgende jaren schreef hij voor verschillende ensembles hedendaagse muziek, waarvoor hij de instrumenten soms zelfbewerkte of herstemde, in combinatie met aparte speeltechnieken. In deze context herstemde hij onder meer piano's tot microtonale instrumenten. Op vraag van het Belgische Ictus ensemble realiseerde hij in 2010 een bewerking van Harry Partch's *The Wayward* die, samen met zijn eigen compositie *Toeënwás*, een internationale tournee kende (Darmstadt, Bregenz, Hamburg, Lille, Rouen, Parijs, Amsterdam, Biënnale Venetië). In datzelfde jaar ontving hij een stipendiumprijs in Darmstadt.

Tim Mariën studied theory and ear training, piano, guitar, music history and harmony at the Academie voor Muziek-Woord-Dans in Heist-op-den-Berg. While still a teenager, after discovering avant-garde composers such as Pierre Henry, Luigi Nono and Karlheinz Stockhausen he began to compose using sound recordings from his immediate environment. He studied musicology at the Katholieke Universiteit Leuven, where he discovered the music in "extended just intonation" by American composer Harry Partch (1901-1974). In 2001 he organised the first concert with his own works, in Heist in the Hnita-hoeve. A year later he met the Italian composer Salvatore Sciarrino, who inspired him to participate more in the world of new music. In the years that followed, he wrote music for several contemporary music ensembles, combining modifying or retuning some of the instruments with the use of alternative playing techniques. In this context he retuned pianos and other instruments to microtonal instruments. In 2010, at the request of the Belgian ensemble Ictus, he completed an arrangement of Harry Partch's *The Wayward* that toured internationally (Darmstadt, Bregenz, Hamburg, Lille, Rouen, Paris, Amsterdam, Venice Biënnale) along with his own composition *Toeënwás*. In the same year he received a Stipend Prize in Darmstadt.

FREDERIK NEYRINCK

Componist en pianist Frederik Neyrinck (*1985) studeerde in Brussel, Stuttgart en Graz bij Piet Kuijken (piano), Jan Van Landeghem, Marco Stroppa en Clemens Gadenstätter (compositie). Momenteel woont en werkt hij in Wenen.

Hij werkte samen met verschillende Belgische en internationale ensembles en solisten zoals Klangforum Wien, Ensemble L'itinéraire, Nadar Ensemble, Bozzini Quartet, Neue Vocalsolisten, Gulbenkian Orchestra Lissabon, Schola Heidelberg, Oxalys Ensemble, Schallfeld Ensemble, Noise-Bridge, Symfonieorkest Vlaanderen, Tiptoe Company, Teresa Doblinger, Jan Michiels... Uitvoeringen binnen programma's van festivals en organisaties zoals Transit Leuven, November Music Den Bosch, Gaida Festival Vilnius, Festival Manca Nice, Concertgebouw Brugge, Dampfzentrale Bern, BOZAR Brussel, De Link Tilburg, Forme Uniche di Continuità nello Spazio Melbourne...

Als pianist is hij sinds 2013 verbonden aan het Platypus Ensemble, een ensemble voor hedendaagse muziek uit Wenen. Met fluitiste Doris Nicoletti richtte hij onlangs het Duo FredDo op, waarmee hij meteen een NASOM-beurs in de wacht sleepte. Daarnaast zeet er ook samenwerkingen met Franziska Fleischandler (hakkebord) en Nikolaus Feinig (contrabas).

Composer and pianist Frederik Neyrinck (*1985) studied in Brussels, Stuttgart and Graz with Piet Kuijken (piano), Jan Van Landeghem, Marco Stroppa and Clemens Gadenstätter (composition). He lives and works in Vienna.

He has worked with various ensembles and soloists like Klangforum Wien, Ensemble L'itinéraire, Nadar Ensemble, Bozzini Quartet, Neue Vocalsolisten, Gulbenkian Orchestra Lisbon, Schola Heidelberg, Oxalys Ensemble, Schallfeld Ensemble, Noise-Bridge, Flanders Symphonic Orchestra, Tiptoe Company, Teresa Doblinger, Jan Michiels... His works have been performed at festivals and cultural centres such as Transit Leuven, November Music Den Bosch, Gaida Festival Vilnius, Festival Manca Nice, Concertgebouw Brugge, Dampfzentrale Bern, BOZAR Brussels, De Link Tilburg, Forme Uniche di Continuità nello Spazio Melbourne...

As a pianist, he is member of the Platypus Ensemble, an ensemble for contemporary music in Vienna.. Together with flute player Doris Nicoletti, he founded recently Duo FredDo, with whom he directly won a NASOM-bursary. He also collaborates with Franziska Fleischandler (dulcimer) and Nikolaus Feinig (double bass).

ALEXANDER SCHUBERT

Alexander Schubert (1979) studeerde bio-informatica en compositie. Schuberts interesses liggen in het onderzoeken van cross-genre interfaces tussen akoestische en elektronische muziek, het combineren van verschillende muziekstijlen (zoals hardcore, free jazz, populaire elektronische muziek, techno) met hedendaagse klassieke concepten. Een belangrijk aandachtspunt in zijn werk is het performance element. Het gebruik van het lichaam in elektronische muziek en het verzenden van extra content door middel van gebaren zijn belangrijke functies in zijn werk, die zijn gericht op de 'empowerment' van de performer en op het bereiken van een maximale energie. Dat gebeurt zowel door middel van sensoren als visuele media.

Alexander Schubert (1979) studied bioinformatics and composition. Schubert's interest explores cross-genre interfaces between acoustic and electronic music, combining different musical styles (like hardcore, free jazz, popular electronic music, techno) with contemporary classical concepts. Furthermore performance pieces are a major focus in his work. The use of the body in electronic music and the transportation of additional content through gestures are key features in his pieces, which aim at empowering the performer and at achieving a maximum of energy. This is done both through the use of sensors and visual media.

PIERRE SLINCKX

Pierre Slinckx componeert instrumentale en hybride (elektroakoestische) muziek voor 'concerten' en soundtracks, en maakt arrangementen. Hij won de Henri Pousseur prijs in 2013 en de André Souris prijs in 2015. Twee animatiefilms van Bruno Tondeur waarvoor hij de muziek schreef - *Maintenant il faut grandir* en *Deep Space* - werden geselecteerd en wonnen prijzen op verschillende internationale festivals. Slinckx is lid van LAPS als componist en performer op laptop.

Pierre Slinckx composes instrumental and mixed (electro-acoustic) music, for 'concerts', for soundtracks, and he also arranges. He won the Henri Pousseur Award in 2013 and the André Souris Prize in 2015. Two animated films by Bruno Tondeur, for which he wrote the music, *Maintenant il faut grandir* and *Deep Space*, were selected and won awards at several international festivals. He is a member of LAPS, as both a composer and performer on the laptop.

NICOLINE SOETER

Klankkleur en een fascinatie voor bijzondere geluiden, alsook de sensatie die deze geluiden teweegbrengen, zijn voor Nicoline Soeter altijd het vertrekpunt voor een compositie. Zij schreef in opdracht van festival November Music, het Fonds Podiumkunsten, Muzieklab Brabant, literair productiehuis Wintertuin en *Intro in situ*, Maastricht. Haar werk werd o.a. uitgevoerd bij de Gaudeamus muziekweek, De week van de hedendaagse muziek in Gent, MC De Toonzaal in Den Bosch, Axes, Eindhoven, Galerie Marzee en concertgebouw De Vereniging in Nijmegen, *Intro in Situ*, Maastricht en *De Link* in Tilburg. Nicoline Soeter won de prijs Kunst en Filosofie van BKKC, Tilburg University en Avans Hogescholen in 2013. Sinds september 2014 is ze als componiste en artistiek leider betrokken bij het nieuw opgerichte ensemble VONK.

Nicoline Soeter's points of departure for a composition are always sound colour and a fascination for unusual sounds, as well as the sensations these sounds evoke. She writes//has written works commissioned by festival November Music, the Netherlands Performing Arts Fund (Fonds Podiumkunsten), Muzieklab Brabant, the literary production company Wintertuin and *Intro in situ*, Maastricht. Her works have been performed at the Gaudeamus muziekweek, the Contemporary Music Week in Ghent, MC De Toonzaal in Den Bosch, Axes in Eindhoven, Galerie Marzee and De Vereniging in Nijmegen, *Intro in Situ* in Maastricht and *De Link* in Tilburg. In 2013, she won the Art and Philosophy Prize awarded jointly by the BKKC (Brabants Kenniscentrum Kunst en Cultuur), Tilburg University and Avans Hogescholen. Since September 2014, she has been involved as a composer and artistic director with the newly founded ensemble VONK.

SIMON STEEN-ANDERSEN

Simon Steen-Andersen (1976) is een in Berlijn gevestigde componist, performer en installatiekunstenaar, werkzaam op het domein tussen instrumentale muziek, elektronica, video en performance. Hij schrijft voor bezettingen variërend van symfonieorkest en kamermuziek (met en zonder multimedia) tot solo performances en installaties. De composities van de afgelopen 6-7 jaar concentreren zich op de integratie van concrete elementen in de muziek en de nadruk op de fysieke en choreografische aspecten van instrumentale uitvoering. De werken bevatten vaak versterkte akoestische instrumenten in combinatie met sampler, video, eenvoudige alledaagse voorwerpen of zelfgemaakte constructies.

Simon Steen-Andersen studeerde compositie bij Karl Aage Rasmussen, Mathias Spahlinger, Gabriel Valverde en Bent Sørensen in Aarhus, Freiburg, Buenos Aires en Copenhagen tussen 1998-2006. Sinds 2008 geeft Steen-Andersen compositie aan de Royal Academy of Music in Aarhus, Denemarken. In 2013-2014 was hij gastdocent aan de Norwegian Academy of Music in Oslo en in 2014 gaf hij een lezing aan de Darmstädter Ferienkursen für neue Musik.

Simon Steen-Andersen (b.1976) is a Berlin-based composer, performer and installation artist, working in the field between instrumental music, electronics, video and performance within settings ranging from symphony orchestra and chamber music (with and without multimedia) to stagings, solo performances and installations. The works from the last 6-7 years concentrate on integrating concrete elements in the music and emphasizing the physical and choreographic aspects of instrumental performance. The works often include amplified acoustic instruments in combination with sampler, video, simple everyday objects or homemade constructions. Simon Steen-Andersen studied composition with Karl Aage Rasmussen, Mathias Spahlinger, Gabriel Valverde and Bent Sørensen in Aarhus, Freiburg, Buenos Aires and Copenhagen 1998-2006. Since 2008 Simon Steen-Andersen is a lecturer of composition at the Royal Academy of Music in Aarhus, Denmark, in 2013-2014 he was visiting professor at the Norwegian Academy of Music in Oslo and in 2014 he was lecturer at the Darmstädter Ferienkursen für neue Musik.

JENNIFER WALSH

Jennifer Walshe werd geboren in Dublin, Ierland in 1974. Ze studeerde compositie bij John Maxwell Geddes aan de Royal Scottish Academy of Music and Drama, Kevin Volans in Dublin en studeerde af aan de Northwestern University, Chicago, met een doctoraat in de compositie in juni 2002.

In 2000 won Walshe de Kranichsteiner Musikpreis bij de Internationale Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt. In 2003-2004 was ze fellow van Akademie Schloss Solitude, Stuttgart. Tijdens 2004-2005 woonde ze in Berlijn als gast van het DAAD Berliner Künstlerprogramm. Van 2006-2008 was zij de composer-in-residence in South Dublin County voor In Context 3. In 2007 werd ze bekroond met een subsidie van de Stichting voor Hedendaagse Kunst, New York. In 2008 werd Walshe bekroond met de Praetorius Muziek Prijs voor Compositie van het Niedersächsisches Ministerium für Wissenschaft und Kultur. In 2009 woonde ze in Venetië, Italië als gast van de Fondazione Claudio Buziol. Ze is momenteel lector in de muziek aan Brunel University, Londen

Jennifer Walshe was born in Dublin, Ireland in 1974. She studied composition with John Maxwell Geddes at the Royal Scottish Academy of Music and Drama, Kevin Volans in Dublin and graduated from Northwestern University, Chicago, with a doctoral degree in composition in June 2002. Her chief teachers at Northwestern were Amnon Wolman and Michael Pisaro.

In 2000 Jennifer won the Kranichsteiner Musikpreis at the Internationale Ferienkurse für Neue Musik in Darmstadt. In 2003-2004 Jennifer was a fellow of Akademie Schloss Solitude, Stuttgart; during 2004-2005 she lived in Berlin as a guest of the DAAD Berliner Künstlerprogramm. From 2006 to 2008 she was the composer-in-residence in South Dublin County for In Context 3. In 2007 she was awarded a grant from the Foundation for Contemporary Arts, New York. In 2008 she was awarded the Praetorius Music Prize for Composition by the Niedersächsisches Ministerium für Wissenschaft und Kultur. In 2009 she lived in Venice, Italy as a guest of the Fondazione Claudio Buziol. She is currently Reader in Music at Brunel University, London.

KU Leuven Research & Development (LRD) is your partner in research and high-tech business development.

LRD was established in 1972 as one of the first technology transfer offices in Europe. Over the years, LRD has developed a tradition of collaborating with industry, securing and licensing intellectual property rights, and creating spin-off companies. LRD is dedicated to transferring knowledge and technologies to the marketplace.

Ird.kuleuven.be/en

KU LEUVEN
RESEARCH & DEVELOPMENT

Festival van
Vlaanderen
MECHELEN

TENSO Days

13—15
MEI
2016

International festival for
contemporary choral music

met onder meer

Lets Radiokoor

Noors Solistenkoor

wereldcreatie Petra Vermote

workshops & lezingen

www.tensodays.be

CONCERTLOCATIE / LOCATION

STUK Naamsestraat 96, B - 3000 Leuven

STUKCAFÉ (catering)

Vr 11-2u | Fri 11.00am-02.00am

Za 13-2u | Sat 01.00pm-02.00am

Zo 12.30-2u | Sun 12.30pm -02.00am

EXTRA

INLEIDINGEN / INTRODUCTIONS

De Transit-concerten worden ingeleid, een half uur of drie kwartier

voor aanvang. / Introductory talks before the concerts. The Transit

concerts are preceded by a lecture,

30 or 45 minutes before the starting time.

gratis / admission free

SOFAMOMENTEN IN HET STUKCAFÉ

/ ON THE SOFA IN THE STUKCAFÉ

Tussen de concerten door is er tijd om van gedachten te wisselen

over de staat van de hedendaagse muziek op de sofa in het STUKcafé.

/ In between the concerts there is time to kick back on the sofa in the

STUKcafé and exchange ideas about the state of contemporary music.

PROGRAMMABOEK / PROGRAMME BOOK

Te koop op de concertlocatie / The programme booklet will be for sale
at the concert venue.

€ 2

ONLINE PROGRAMMATEKSTEN / ONLINE PROGRAMME TEXTS

De programmateksten gaan online op www.festival2021.be na Transit

/ The programme texts will be online at www.festival2021.be after Transit.

www.festival2021.be

CONTACT

Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant
Brusselsestraat 63
B - 3000 Leuven
+32 16 20 05 40
info@festival2021.be
www.festival2021.be

FESTIVALTEAM

Mark Waer
Voorzitter / Chair
Maarten Beirens
*Algemeen directeur en artistieke leiding Transit /
Managing Director and Artistic Director Transit*
Pieter Bergé
*Artistieke leiding Novecento/ Artistic Director
Novecento*
Peter Janssens
Adviseur / Advisor
Eddy Frans
Adviseur / Advisor
De Cijferraad
Boekhouding / Accounting
Kathleen Van den Eynde
Productie / Production
Sofie Dhaenens
Productie / Production
Yentl Ventôse
Productie / Production
Pauline Jocqué
Productie / Production
Martine Sanders
Communicatie / Communications
Van Looveren & Princen
Vormgeving / Design
Koen Broos
Fotografie / Photography

REDACTIETEAM

Maarten Beirens
Teksten en redactie / Texts and Editing
Yentl Ventôse
Eindredactie / Final Editing
Martine Sanders
Redactie / Editing
Pauline Jocqué
Redactie / Editing
Anne Hodgkinson
Vertaling / Translation (English)

*Festival 2021 is lid van / is
a member of: Festival van Vlaanderen
www.festival.be & European Festivals
Association (EFA) www.efa-ae.eu*

*Volg Transit op de voet op | Follow Transit
as it happens on Facebook & Twitter.*

Met de steun van / with the support of

Subsidiënten

Sponsors

Partner

Partner Transit project

Mediasponsors

